

10 LUTEGO Sejm rozpatrzy projekt ustawy o zmianie Konstytucji

WARSZAWA PAP. Prezydium Sejmu postanowiło zwołać 32 posiedzenie Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dniu 10 lutego 1976 r.

Posiedzenie rozpocznie się o godz. 10.

Porządek dzienny posiedzenia przewiduje:

- SPRAWOZDANIE Komisji Nadzwyczajnej o projekcie ustawy o zmianie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej;
- PROJEKT uchwały w sprawie zamknięcia sesji Sejmu.

WIADOMOŚCI DNIA

BONN. Dniś parlament krajowy Dolnej Saksonii przeprowadzi wybory nowego premiera tego kraju RFN. Kandydat chadeckiej E. Albrecht, który poprzednio nie zdołał przedstawić parlamentowi krajowemu swego rządu, będzie się ponownie ubiegał o nominację na stanowisko premiera. Koalicja SPD/EDP również wystawi swego kandydata, którym jest dotychczasowy federalny minister budownictwa Karl Ravens.

PARYŻ. Kontynuują obrady XXII Zjazd Francuskiej Partii Komunistycznej. W dalszym ciągu toczy się dyskusja nad referatem sprawozdawczym sekretarza generalnego partii Georges Marchais.

LONDYN. Przybywa tu dziś na 2-dniowe rozmowy z premierem Haroldem Wilsonem kanclerz RFN Helmut Schmidt. Towarzyszy mu minister spraw zagranicznych Hans Dietrich Genscher. W czasie spotkania, w którym weźmie również udział szef dyplomacji brytyjskiej James Callaghan, zostaną omówione m. in. kwestie związane z dalszym rozwojem EWG. Przywódcy obu krajów poruszą też problematykę dialogu między krajami u przemysłowymi a rozwijającymi się oraz sprawę skoordynowania walki z bezrobociem.

„Półtaka ochronna” dla kolońskiej katedry

BONN PAP. Słynna katedra w Kolonii, jedna z największych budowli gotyckich na świecie, będzie w najbliższej przyszłości pokryta specjalnym preparatem chemicznym w celu zabezpieczenia szacownego zabytku przed zanieczyszczeniami atmosferycznymi. Podano, że środek ten, o rewelacyjnych właściwościach, został wyprodukowany po trzech latach badań. Okres jego działania wynosi ok. 30 lat. W ostatnich latach proces niszczenia kunsztownych rzeźb katedry kolońskiej posuwał się szybko naprzód.

Interpol poszukuje... (1)

Kto porwał. 11 ministrów z OPEC?

JEST — jak stwierdza zachodni niemiecki tygodnik „Stern” — najbardziej poszukiwanym terrorystą na świecie. Zarzuca się mu mord, szantaż, uprowadzenia. To on właśnie, na czele zorganizowanego przez siebie gangu, dokonał przed świętami Bożego Narodzenia napadu na wiedeńską siedzibę OPEC — Organizacji Krajów Eksportujących Naftę, skąd urowadził jedenastu mini-

strów przemysłu naftowego, uczestniczących w konferencji. Po pertraktacjach z porwaczami, w które zaangażował się nawet kanclerz Austrii dr Bruno Kreisky, gang, na pokładzie oddanego do dyspozycji terrorystów samolotu, wywoził zakładników do Algieru, gdzie dopiero zwrócono im wolność.

(Dalszy ciąg na str. 3)

Dziś 12 stron Pola Negri — gwiazda dwóch kontynentów ♦ Co w zastępstwie „bociana”? Cena 1 zł

PIĄTEK 6.
SOBOTA 7.
NIEDZIELA 8.
LUTEGO
1976 ROKU
WYD. AB

26-IV-1945
MIĘDZYNARODOWY
ZWIĄZOK PRACOWNIKÓW
KRAJOWY

Kurier Szczeciński

Nr 30 (9719)

Rok założenia 1945

Cena 1 złoty

2,5 raza więcej szczecińskich usług i towarów

EKSPORT — znaczy także rozwój

OTWARTY CHARAKTER polskiej gospodarki narodowej wymaga rozwijania w maksymalnym stopniu eksportu towarów i usług. Nowoczesne technologie — a dalsza i permanentna modernizacja naszego przemysłu jest nakazem chwili — surowce i gotowe towary kosztują. Dlatego też chcąc kupować, musimy sprzedawać i to produkty o najwyższych cechach nowoczesności i jakości — produkty będące na tzw. szczycie koniunktury. Tylko takie podejście do tematu gwarantuje sukcesy. Stąd więc stała troska o podejmowanie produkcji atrakcyjnych towarów poszukiwanych na rynkach zagranicznych, rozszerzanie kooperacji i koprodukcji przemysłowej dla zapewnienia sobie rynków zbytu, stąd wielki nacisk na jakość wytwarzanych towarów.

darzą morską przede wszystkim przemysł stoczniowy i rybołówstwo.

(Dokończenie na str. 2)

Z pobytu w Szczecinie delegacji Komsomołu Łotewskiej SRR

JAK JUŻ informowaliśmy, od poniedziałku przebywa w Szczecinie, na zaproszenie Rady Wojewódzkiej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej, delegacja Komitetu Centralnego Lenińskiego Komsomołu Łotewskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej pod przewodnictwem I sekretarza KC Komsomołu ŁSRR Artura Plauda.

Wczoraj delegację przyjął sekretarz KW PZPR w Szczecinie Kazimierz Cypryński. Członkowie delegacji, w której skład wchodzi: Natalia Kobakowa i Igor Wolodkiewicz — działacze Komsomołu ŁSRR, zapoznali się z problemami życia i pracy młodzieży województwa szczecińskiego.

Radziecy goście odwiedzili również Trzebież, gdzie spotkali się z młodzieżą ZMS i ZSMW. Dniś, w piątek, przewidziane jest m. in. spotkanie z młodzieżą pracowników Zootechnicznego Zakładu Doświadczalnego w Kołczu.

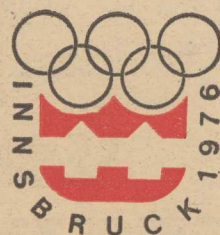
Do odświeżania gardła i dróg oddechowych

Pastyłki „Konferencyjne”

WARSZAWA. W serii informacyjnej ukazały się pastylki służące do odświeżania i dezynfekcji jamy ustnej, gardła i górnych dróg oddechowych. Pastyłki o nazwie „Konferencyjne” zostały wyprodukowane z myślą o uczestnikach konferencji, narad itp. zbiorowych imprez, ale na pewno znajdą również wielu innych amatorów, zwłaszcza — wśród palaczy. Pastyłki wytwarzane są w postaci łyżków o smaku zbalansowanym do popularnych cukierków miętowych. Ich producentem są Poznańskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”.

Ile kosztuje policja

POLICJA jest coraz droższa we Francji. Budżet paryskiej prefektury tej instytucji na br. wynosi 430 mln franków. Dokładnie o 17,6 proc. więcej niż w minionym roku. Parzyżanie utrzymują obecnie ponad 18 tys. własnych „filiików”, a muszą również żyć na zarobek policji republikańskiej. Paryską rodzinę utrzymywanie samej tylko stołecznej policji kosztuje 370 franców.

N. Krugłow najlepszym biathlonistą

52 BIATHLONISTÓW zainaugurowało dziś w Seefeld walkę o medale. Punktualnie o godz. 8.30 na 20-kilometrową trasę z trzema punktami strzeleckimi wyruszył A. Kanaumeller (RFN). Pierwszy z Polaków — J. Szponar startował z nr 17. A. Rapacz z nr 20, A. Truchan — 48. Jak było do przewidzenia zmagania o medale toczyły się głównie między reprezentantami ZSRR a zawodnikami państw skandynawskich. Polacy w walce tej nie odegrali poważniejszej roli. Piekny sukces odniósł N. Krugłow (ZSRR), który we wspaniałym stylu pokonał najlepszych specjalistów w tej dyscyplinie. Srebrny medal wywalczył Fin H. Ikonen, a brązowy reprezentant ZSRR A. Jelizarow.

O godz. 9 rozpoczęły III szlasy saneczkarów. Tu nadal o pierwsze miejsca ubiegają się zawodnicy RFN i NRD. Prowadzą M. Schuman (NRD) przed Debieter (RFN) i Rueterald (NRD). Na szóstą pozycję spada jedna z faworytek — M. Schewtchik (RFN). Nasi reprezentanci nie poprawili lokat. W konkurencji męskich prowadzi D. Guenther (NRD) przed J. Fremtem (RFN).

Duże zainteresowanie wywołał łyżwiarski bieg kobiet na 500 m. Tu startowały także Polki. E. Rys biegła z jedną z faworytek — Amerykanką Sheila Young. Amerykanka wywalczyła medal. W południe o godz. 13 rozpoczęła się mecz hokejowy Polska — RFN. W obóz biało-czerwonych panuje dobry nastrój. Powierzchnie Polaków uważa się za faworytów. Warto przypomnieć, że nasi hokeiści wygrali spotkania towarzyskie z zespołem RFN.

Na linii kolejowej

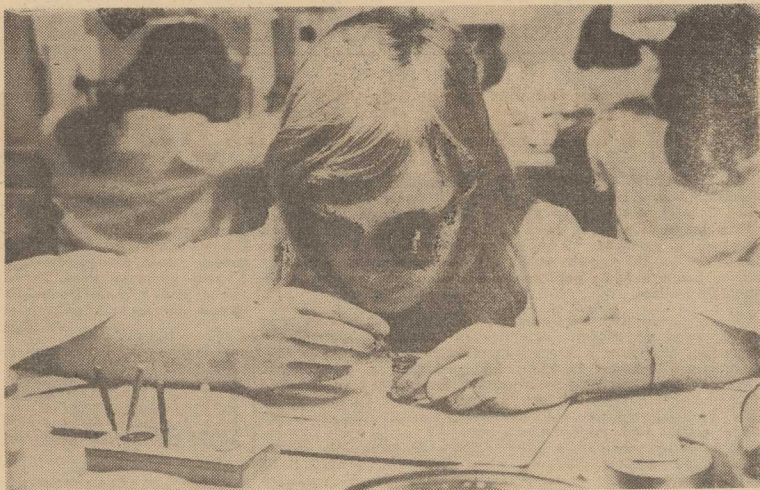
Szczecin—Swinoujście

Przyspieszenie budowy

MIMO wyjątkowo trudnych zimowych warunków w przyspieszonym tempie prowadzone są prace przy budowie i modernizacji linii kolejowej Szczecin — Swinoujście stanowiącej przedłużenie Nadodrzańskiej Magistrali Kolejowej. Budownictwem pozostała jeszcze do przebudowy i modernizacji trasa 22,32 km. Ambicją kolejarzy z Pomorskiej DOKP jest zakończenie robót na całej tej linii w tym roku. Na trasie nowa most kolejowy nad rzeką Dziwną. Ma on być gotowy jesienią br.

SZRON...

Dalsze relacje oficera wywiadu CSRS

Kulisy dywersyjnej działalności RWE

PRAGA PAP. Opublikowane w prasie, radiu i telewizji relacje kapitana czeskosłowackiego wywiadu Pavla Minarzika, który przez 7 lat pracował w rozgłoszeniach „Wolna Europa”, nie przestają budzić żywego zainteresowania społeczeństwa czeskosłowackiego.

W dwóch kolejnych rozmowach przed kamerami czeskosłowackiej TV kpt. Minarzik odsłonił dalsze kulisy działalności rozgłoszeń i organizowania przez nią oszczerczych kampanii przeciwko Czechosłowacji oraz innym krajom socjalistycznym. Kpt. Minarzik wiele miejsca poświęcił metodom werbowania przez rozgłoszenie nowych współpracowników spośród emigrantów oraz elementów opozycyjnych, wrogo nastawionych do socjalistycznej Czechosłowacji.

Jednym z zadań pracowników „Wolnej Europy” było uzyskiwanie informacji, z których tylko część wykorzystywano w działalności propagandowej rozgłoszeń, pozostałe zaś przekazywano służbom wywiadowczym USA.

„Wolna Europa” — stwierdził kpt. Minarzik — nie cieszy się jednak dobrą reputacją również w społeczeństwach zachodnioeuropejskich. Żeby więc nadąć wiadomościom większą wiarygodność, powoływano się na inne „pewne” źródła, z których miały one rzekomo pochodzić. Operacja taka była prosta: odpowiednio spreparowane w rozgłoszeniu wiadomości były przez zaufanych ludzi (naturalnie za opłatą), publi-

kowana w środkach masowego przekazu różnych krajów zachodnich. Wtedy dopiero, powołując się na te źródła „Wolna Europa” wykorzystywała materiały do rozpętania kampanii oszczerstw przeciwko CSRS lub innym krajom socjalistycznym.

Mówiąc o mechanizmach działania „Wolnej Europy”, skierowanego przeciwko CSRS i innym krajom socjalistycznym, przeciwko procesowi odprężenia, przeciwko pokojowej współpracy narodów, kpt. Minarzik wielokrotnie podkreślał, że wszystkie akcje, audycje i informacje „Wolnej Europy” były i są inspirowane i opłacane przez amerykańską służbę wywiadowczą CIA.

W ARMENII

Starożytni astronomowie

62. MOSKWA PAP. Okazuje się, że żyjące 5 tys. lat temu plemiona armeńskie posiadały dużą wiedzę o astronomii. Świadczą o tym odkryte w Armenii rysunki skalne.

Opierając się na obserwacjach astronomów z dawnych wieków, armeńscy astronomi układali „księgowo-słoneczne” kalendarze i praktycznie wykorzystywali prawa ruchu Słońca oraz Księżyca.

Kalendarze przedstawione na wielu wyrytych w skałach rysunkach wyobrażają ciała niebieskie, z których każde w danym układzie odpowiada określonej porze dnia, tygodnia, miesiąca i roku. Odczytanie tego zaszyfrowanego kalendarza pozwoliło ustalić, że ówczesni mieszkańcy Armenii dzielili rok na 364 dni. Dalsze badania nad kulturą i wiedzą astronomiczną ludzi sprzed 50 wieków trwają.

NRD. W ośrodku szkolnym przy fabryce zegarków Ruhla w Berlinie przebywa na praktyce grupa uczniów z Czechosłowacji.

NA ZDJĘCIU: Claudia Peters z Pragi za pół roku zostanie panią zegarmistrza i mistrzynią w tym poszukiwanym fachu.

(CAF — CTK)

Escalacja przemocy

Mordercy bez motywów

SPOŁECZEŃSTWO Republiki Federalnej Niemiec zaalarmowane jest pojawieniem się nowego typu przestępstwa, nazwanego przez psychologów i prawników — „morderca bez motywów”.

Osobnik taki — a raczej osobnicy — rekrutujący się przeważnie z dorastającej młodzieży obwołują, mordując swe ofiary, i tylko dla samej chęci zabijania. A oto kilka przykładów zacierpniętych z zachodniomiejscowej prasy: „W lesie koło miejscowości Oberhausen trzech wyrostków napadło na powracającego ze szkoły nieletniego Ralpcha Weissa. Pobito go do nieprzytomności, a następnie utopiono w głębokiej kałuży”.

„Na autostradzie Amberg — Norymberga dwóch młodzieńców zatrzymał przejeżdżającego samochodem niejakiego Wolfganga Sasse, prosząc o pożyczkę benzyny do ich motocykla. Gdy Sasse wysiadł i otworzył kufer pojazdu, aby wyjąć karnister z benzyną — zastrzelono go”.

„W nadreńskim miasteczku Neuwied o godz. 3 nad ranem zaczęły zostać przez dziesięć osób trzech towarzyszących jej osobników — robotnika Ulrich von Heyman, któremu zadano 32 rany nożem. Odnieśli one przez niego obrażenia okazywały się śmiertelne”.

We wszystkich przypadkach sprawcy obydnych zbrodni zostali

Czerwony Krzyż apeluje do wszystkich państw o pomoc

Straszliwe skutki trzęsienia ziemi w Gwatemali

MEKSYK PAP. Według ostatnich informacji, jakie napłynęły ze stolicy Gwatemali, liczbę śmiertelnych ofiar trzęsienia ziemi szacuje się obecnie na ok. 2000, a liczbę rannych na dziesiątki tysięcy osób. Nieznana jest dotąd liczba ofiar w innych dotkniętych katastrofą częściach kraju. Wiadomo jednak o pięciu miejscowościach, położonych w odległości 110—150 km od stolicy, które zostały całkowicie zniszczone. Wydaje się, że około 10 tys. mieszkańców wspomnianych miejscowości należy uznać za zaginionych.

Prezydent Gwatemali stwierdził, że wobec braku wyczerpujących informacji nie można sprężyć rozmiarów katastrofy. Oświadczył on, że do następnego 1/10 stolicy została, prawie całkowicie, zniszczona ziemia, przy czym dotyczy to zwłaszcza dzielnic zamieszkałych przez najbiedniejszą ludność. Wiele regionów kraju zostało zupełnie odciętych od

świata z powodu zniszczenia, jakim uległy drogi i mosty.

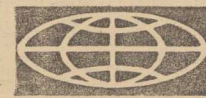
Gwatemalski Czerwony Krzyż ogłosił apel o szybkie dostarczenie pomocy, zwłaszcza żywności, lekarstw, sprzętu medycznego, namiotów i koców. Międzynarodowy Czerwony Krzyż powtórzył ten apel z Genewy, kierując go do wszystkich krajów.

Argentyńsko-brytyjski incydent morski

BUENOS AIRES, LONDYN PAP. Argentyńscy niszczyciele „Almirante Storni” oddał ze swych dział serię strzałów ostrzegawczych ponad dziobem brytyjskiej jednostki badawczej „Shackleton”, gdy spotkały się one w środku na wodach argentyńskich w pobliżu Wysp Falklandzkich. Było to — jak podaje komunikat opublikowany w Buenos Aires — w odległości 125 km na południowy wschód od tych wysp, które w nomenklaturze argentyńskiej noszą nazwę Malwin. Dowódca argentyńskiej jednostki podjął te akcje, gdy kapitan brytyjskiego statku odmówił zgody na zatrzymanie i inspekcję ładunku. Po ostrzeżeniu kapitan podał, że na statku posiada ładunek materiałów wybuchowych. W związku z tym niszczyciel zaniechał swych akcji.

Incydent, określany jako „powrót”, wywołał protesty w Buenos Aires i Londynie. Minister spraw zagranicznych Argentyny Raúl Quintana wezwał w sprawie brytyjskiego charge d'affaires Johna Shakespeara, wręczając mu notę protestacyjną. Stwierdził, że jest to niebezpieczna prowokacja, która doprowadziła do eskalacji napięcia. Minister spraw zagranicznych W. Brytanii James Callaghan, po brytyjskim charge d'affaires w Buenos Aires przekazał notę protestacyjną władzom Argentyny, podkreślając, że jednostka brytyjska prowadziła badania naukowe w rejonie Falklandów zgodnie z programem UNESCO.

Argentyńczycy uważają, że wyspa ta niebezpiecznie znajduje się pod administracją brytyjską od 1833 r. Stwierdzili, że nie zamierzają poddać się brytyjskiej podległości, natomiast, że nie zamierzają przetrwać suwerenności 3 tys. mieszkańców Falklandów, którzy w większości są brytyjskimi osadnikami. Obserwatorzy uważają, że zaostreżenie się tego sporu wywołane jest głównie wykryciem przypuszczalnie znaczących złóż ropy naftowej w strrefie Wysp Falklandzkich.

ROKOWANIA WIEDENSKIE

♦ W czwartek odbyło się w Wiedniu 52 posiedzenie plenarne delegacji 10 państw uczestniczących w rokowaniach w sprawie wzajemnej redukcji sił zbrojnych i zbrojeń w Europie środkowej. Przewodził szef delegacji czeskosłowackiej amb. Tomas Lahoda.

Rzecznik państw socjalistycznych poinformował, że amb. Lahoda przypomniał propozycję przedłożoną przez państwa Układu Warszawskiego. Propozycja ta stanowiła szeroka podstawę dla uzgodnienia wzajemnie możliwych do przyjęcia rozwiązań.

RUMUNIA WYKONAŁA Z NADWYŻKĄ PLAN 5-LETNI

♦ Na 3 miesiące przed terminem wykonania Rumunia zadania planu 5-letniego, osiągając — jak ogłosił prezydent — jak przewidywano, zwiększyła produkcję o 25,4 proc. w porównaniu z poprzednim 5-letnim, mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych.

Pierwsza w świecie szkoła esperanto

62. SOFIA PAP. W mieście Smolnan rozpoczęto budowę pierwszej w świecie międzynarodowej szkoły języka esperanto. Otwarcie szkoły nastąpi w 1978 roku.

Kto porwał 11 ministrów z OPEC?

(Dalszy ciąg ze str. 1)

GDZIE JEST ILICH RAMIREZ SANCHEZ?

PRZEPROWADZIŁ tę operację — jak pisał „Storn” — jak reżyser fantastycznej sztuki 26-letni terorysta znany jest pod pseudonimem Carlos. Ale ostatnio, już w styczniu br., rozszyfrowano ostatecznie jego prawdziwe nazwisko: Ilich Ramirez Sanchez.

Młodzieniec nie był nigdy zmuszony do rzetelnej pracy. Jego ojciec, dobrze prosperujący adwokat z Wenezueli, zaopatrywał syna w sumę 500 dolarów miesięcznie. Sanchez nie uczęszczał do szkoły; miał prywatnych nauczycieli.

W trzy lata temu, w Londynie, zaginął po nim wszelki ślad. Zszedł — jak się okazuje — w podziemie, gdzie wykształcił się na groźnego terorystę. Zabijał, podrzu-

cał bomby i stworzył swoje własne „komando”, werbując anarchistów z Frankfurtu nad Menem.

Operacjami i realizował najbardziej szalone i brutalne plany, ale nigdy do tej pory nie wpadł.

„POSZUKUJE SIĘ NIEMKI O MIGDAŁOWYCH OZCZACH”

W SPÓDNICY MAXI, w obszernym futerze żakiecie, z zamaskowaną twarzą i z palcem na cynglu rewolweru, jedyna kobieta w komandzie terrorystycznym w Wiedniu, dowodziła akcją uprowadzenia jedenastu zakładników, ministrów z gmachu OPEC — relacji — zachodniomiejsciej tygodnik.

Drobną, co najwyżej 1,60 m wzrostu liczącą terorystka ma w długim zęzaną „migdałową usta”. Nic więcej nie zauważono.

Prawdopodobnie jest Niemką, ponieważ rozmawiała ze swym rano nym w czasie napadu kompanem Hanssem-Joachimem Kleinem — płynnie po niemiecku. „Hajo” Kleina, który założył we Frankfurcie nad Menem grupę terrorystyczną „Walka Rewolucyjna”, a także jego współtowarzyszy: Wilfrieda Boese oraz dwóch dziewczyn — Mechthildy Rogalli i Brigitte Kuhlmann, poszukuje wszędzie policja.

Na lotnisku w Algierze, gdzie zgłoszono się przyciąg samolotu i w runki porwany, szef grupy terrorystów Carlos uwolnił zakładników. Z rękami w kieszeniach przeprowadził wypuszczonych przez pas startowy.

Na pokładzie samolotu, jak opowiadał potem jeden z uprowadzonych — Hernandez Acosta, minister górnictwa i przemysłu naftowego w rządzie Wenezueli, Carlos „mówił bez przerwy, zachowy-

wał się jak gwiazdor filmowy i przechwalał się swoimi wyczynami”.

A miał się czym przechwalać. Między innymi parę miesięcy wcześniej udało mu się uciec przed pościgiem francuskiej policji, która deptała mu po piętach, ponieważ zastrzelił w Paryżu dwóch policjantów i własnego współnika, z którym — jako eskorta — przyszli do jego mieszkania.

PIERWSZA OFIARA

RÓŻNYMI DROGAMI taczą się ludzkie losy. Jak na ironię — ojciec Carlosa, wenezuelski adwokat Sanchez, miał sympatie lewicowe. Powrócił więc do Caracas i wziął go do anarchistycznego działu.

Alojzy KALINOWSKI

(d.c.n.)

DZIS w naszej kawiarence podejmujemy pana Andrzeja Wojskiego, socjologa ze Stoczni Szczecińskiej im. Adolfa Warskiego.

— PRZYJAM SIĘ, że nie jestem przyzywany do udzielania wywiadów...

— Kto tu mówi o wywiadzie? Przecież w kawiarence zazwyczaj się plotkuje.

— Mężczyźni i plotki? To chyba jakieś nieporozumienie.

— Niech więc to będzie poważna rozmowa.

— Tak czy owak — z reguły socjolog zadaje pytania. Taka już jego rola.

— Odwróćmy sytuację!

— Zgoda. Proszę pytać.

— Czym pan się zajmuje?

— Ha! Byłem przygotowany na takie pytanie. Jeszcze do niedawna wiele osób zastanawiało się, że to ten socjolog i komu jest on potrzebny. Ba, myłono nas często z lekarzami.

W „Kurierowej” kawiarence

Socjolog na pochylni

— Niemożliwe?

— Sam znalazłem się kiedyś w takiej zabawnej sytuacji. Prowadziłem badania w jednym z zakładów w Białym-Białej. Prawie wszyscy mówili do mnie panie doktorze. A jedna z pracownic spojrzała na mnie z dezaprobatą i powiedziała „Co to za lekarz bez białego fartucha”. Na szczęście sytuacja się zmieniła.

— Dostał pan kite?

— Mieliśmy rozmawiać serio. A więc — zaczęto doceniać znaczenie humanisty w zakładzie przemysłowym. Socjolog spełnia tu trzy ważne funkcje. Badawczą, czyli prowadzenie analizy zjawisk społecznych, jak choćby fluktuacja kadry czy konflikty między pracownikami. Trzeba to dokładnie zbadać, wyznaczyć wnioski i przedstawić je dyrekcji. Druga funkcja polega na organizowaniu rozmaitych przedsięwzięć zmierzających do zintegrowania załogi, do szybkiej adaptacji młodych pracowników. Trzecia zaś jest funkcją popularyzatorsko-szkoleniową.

— O, to już prawdziwy wykład z socjologii...

— Stocznia produkuje statki. To jest jej najważniejsze zadanie. Do tego są potrzebni nie tylko fachowcy, ale i humaniści. Oni właśnie dbają o właściwe stosunki między ludźmi. Gdy ludzie się kłócą, nie nie zbudują, do niczego nie dojdą...

— Tak było z wieżą Babel.

— Może niezupełnie. Ale fakt, że ludzie nie mogli się dogadać wstrzywał budowę.

— Czy rzeczywiście wszystkie te przedsięwzięcia przynoszą oczekiwane rezultaty?

— Tak. Najlepszy dowód, że wskaźnik obrotu zwolnień zdecydowanie zmalał.

— Że też socjologzy proste sprawy nazywają tak skomplikowanymi...

— Nie tylko my.

— Wróćmy jednak do tematu.

— Psychologia mówi, że człowiek ma siedem podstawowych potrzeb. Jedną z nich jest potrzeba uznania. Dlatego też myślimy o różnych formach wyróżnień pozamaterialnych.

— Jakich?

— Sam system takich wyróżnień istnieje w stoczni od roku 1973. Wzrastała na przykład Dyplomy Młodego Stocznianina, listy pochwalne na zakończenie roku, pisemne podziękowania dla osób, które wyróżniły się w jakiś sposób przy budowie statku czy sekcji. W najbliższym czasie powstanie Księga Zasłużonych dla Stoczni.

— A wyróżnienia materialne?

— Nie wszystko można mierzyć pieniędzmi. Choćby zdarza mi się zaobserwować takie sytuacje. Stocznianin otrzymuje dyplom i mówi do koleżów — „Hej! Był dlań parę groszy”. Proszę wierzyć, że jest to często poża, bo po zakończeniu uroczystości obchodzących rocznicę zawiązania w hłubi, by go nie zniszczyć w drodze do domu. Chciałbym też wspomnieć o pasowaniu na stocznianina.

— Coż to takiego?

— Będzie to prawdziwy ceremoniał, bardzo fajna uroczystość przyjmowania nowych pracowników do stocznianinów rodzin. Opracujemy właśnie scenariusz.

— Wszystko to pomaga w zespoleniu załogi?

— Tak. Wytwarza więź z zakładem pracy i pomiędzy poszczególnymi pracownikami. Wszędzie tam, gdzie jest dobra atmosfera, dobrze się pracuje.

— A pan, jako socjolog, jak się czuje w stoczni?

— Znakomicie. Lata pracy zrobiły swoje. Ale na początku rzeczywiście płatałem się po tym olbrzymim terenie. Dużo mi dał staż na wszystkich wydziałach. Przez osiem miesięcy poznałem cały cykl budowy statków.

— Odróżnia już pan rułę od dziobu?

— To nie jest takie trudne. Nawet dla humanisty. (Jas)

— W czasach pokoju mieszkańcy miasta urządzali wycieczki na Wzgórze Wzgórze do piękne-

Karty miejskiego albumu

Panorama z myszką

NA WSCHODNIM STOKU Wzgórz Warszawskich pokrytych gęsto bukową wznosi się kopuła masywna, kamiennej Wieży Gocławskiej. Z jej tarasu rozciąga się wspaniała panorama Szczecina i okolic. Jedyny to punkt w obrębie miasta, z którego można sięgnąć wzrokiem w promieniu 15 km. Grzbiet warszewskiego wzniesienia sięga bowiem 100 metrów n.p.m., zaś kamienna kopuła przypominająca baszłę obronną podwyższa punkt obserwacji o dalszych kilkanaście metrów.

TO niemiernie dogodne miejsce do oglądania okolicy, znajdujące się niespełna 7 km od miasta oraz 300 metrów od zakola rzeki, wykorzystywali od dawna szczecinianie. Pomorscy wojowie z drużyną szczecińskiego księcia widzieli stąd, jak na dłoni, wrzącą pękającą się w górę rzekę ku grodu. Gniazda obserwacyjne urządzano na szczytach wyniosłych buków. Na sygnał przekazany sąsiadom placówkom szczecińskiej czoły, wznaczano go-rączkowe przygotowania do obrony miasta. Stąd też zapewne dostrzeżono wojenną flotyllę statków duńskiego biskupa — wojownika Absolona, które w 1173 roku napłynęły tedy by opanować gród. Obroncy Szczecina mieli dość czasu by pozamykać bramy, zbroją zalogą obsadzić wół, zagotować wodę i smolek na przywitania następników...

W czasach pokoju mieszkańcy miasta urządzali wycieczki na Wzgórze Wzgórze do piękne-

go, pełnego jagód lasu (odnoga Puszczy Wkrzańskiej), malowniczych kotłi i jarów. Szli tu również podziwiać z gocławskiego szczytu rozlewiska Odry i widok portowego grodu. Tu było odpowiednie miejsce szczecińskich weekendów.

Już w wieku XVIII wielu podróżników odwiedzających Szczecin wspominało o swych wycieczkach na Wzgórze Wzgórze i malowniczej panoramie miasta. Z czasem więc postanowiono wzniesić tam wieżę widokową. Budowę ukończono w roku 1912. Trudno powiedzieć coś konkretnego o jej architektonicznym kształcie. Jest przyczekawa i korpulentna. Charakterystyczna dla stylu napuszonych secesji pruskiej niezbyt udolnie naśladowującą francuską manierę. W zamierzeniu projektanta miało to być zapewne coś w rodzaju romańskiej strażnicy. Tak czy owak, na gocławskim wzgórzu wygląda efektownie.

Zbudowano też drugą podobną wieżę z tarasem obserwacyjnym na wzgórzu Łasku Arkońskiego. Ta jednak uległa poważnemu zniszczeniu w czasie ostatniej wojny. Przez pierwszych dwadzieścia lat po wojnie odremontowana Wieża Gocławska służyła jako obiekt turystyczny. Cieszyła się dużym powodzeniem. Był to „złoty punkt” w programie zwiedzania miasta.

Dziś wyłącznym i jedynym posiadaczem Gocławskiej Wieży jest Szczecin-Radio. Drzwi zamknięte są dla zwiedzających na dwie solidne kłódki. Nie konserwowany od dziesięciu lat kamienny taras z wieżą licznymi wyrwami. Wnętrze obiektu, w którym z powodzeniem urządzić by można stylową kawiarenkę, niszczy. Gospodarz niewiele troszczy się o powierzony mu mienie. Jedyną w Szczecinie wieżę widokową, stanowiącą przez długie lata nie lada atrakcję turystyczną stoi zaniedbana i zamknięta na cztery spusty. Parę lat temu przebiegano co nieśmiało o remoncie i ponownym otwarciu tarasu na szczycie Wzgórz Warszawskich. Zabrakło inicjatywy i... turystycznego współgospodarza. Widokowa funkcja wieży bynajmniej przecież nie przepadła funkcjonalności placówki Szczecin-Radio. Zresztą wiele po-

dobnych obiektów wymienienie lączy różnorodność funkcji.

Gdzie indziej, ogromnym nakładem kosztów, buduje się dziś widowiskowe wieże. W Szczecinie — gotowy obiekt stał bezużytecznie. Niechaj powiodą starsi szczecinianie, czyż w Wieży Gocławskiej miasto nie wygląda najpiękniej? (ław)

NASZE TRZY GROSZE

Groźny piasek

ZIMA łatwo dopisła. I choć trudno nadążyć jej zmianę, zimy stęchła, mrozy skuliły naszą szczecińską ziemię solidnie i na długo. A że ze sprzątaniami śniegu i lodu z ulic i chodników nie kwapiono się zbytnio, trzeba było być albo wielokrotnych interwencji szczecińskiej prasy by — na polecenie wiceprezydenta — uruchomić specjalne ekipy do rabania zeskrobanego lodu pokrywającego trotuary.

A tak na marginesie warto dodać, że sporo start śniegu ustratowanego przez gospodarzy domów oczekuje daremnie na wywieżenie. Można je zobaczyć na ul. Pięści, ul. Emilii Plater i w setkach punktów miasta.

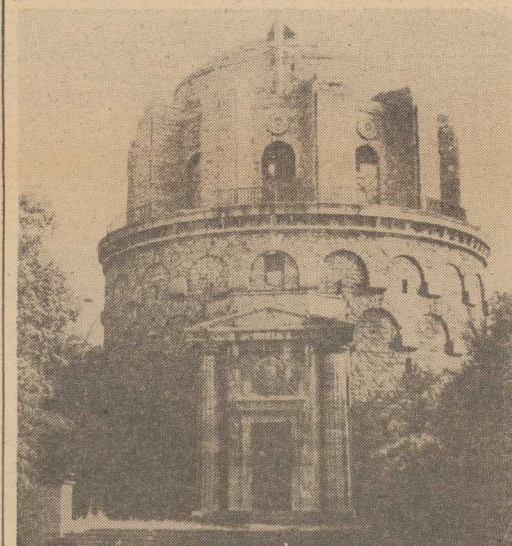
TYMCZAS...EM jednak trwa walka ze skutkami gołodzi na ulicach miasta i szosach całego województwa. Choć śnieg nie pada, różnice temperatur pomiędzy dniami i nocami są znaczne, wywołują śluzawice. Warto byłoby zatem pochwalić drogowców, którzy kilka razy dziennie wysyłają sprzęt mechaniczny do zapobiegania skutkom gołodzi. Najczęściej są to samochody ciężarowe, opatrzone dwoma żółtymi migającymi światłami i wyposażone w urządzenie do rozrzucańcia piasku lub środków chemicznych na lodzie.

Dowiedzieliśmy (czasem — ciężko) kierowcy samochodów osobowych, wiedzą już, że na ten widok trzeba uciekać wozem z szosy (lub ulicy), chroniąc się gdzieś podopadnie. Wiatr zanieśniętego bowiem piasku, trafiają się dość potężne bryły ziemi, rozsuwające na kamień. Jeśli — wyrzucenie — rozrzućnika ze spora ilość trafia w karoserie, cienka blacha wygina się jak papier i powstaje spore wgłębienie. Gorzej! Jeśli „podskok” rykoszetem trafi w szyby.

Drogowcy albo nie zdają sobie sprawy z tego niebezpieczeństwa, albo po prostu je lekceważą. Mijając bowiem łune pojazdy na drodze nie przerywają jej posypywania, ani nie zmniejszają siły rozrzuca. Nie czynią tego również na widok przeciwników, więc zdarza się, że wielu z nich spotkanie z takimi pojazdami przepłacić musi bolesnymi siniakami, czy zabrudzonymi płaszczami.

ZE zwalczania skutków gołodzi nie wolno rezygnować. Najlepiej z tego celu środków zas jest — jak dotąd — piasek. Caby jednak problem polega na tym, by był to naprawdę piasek, a nie... groźne dla innych użytkowników dróg doładowanie bryły ziemi.

(ten)

Fot. Z. Jodkowski

Dywagacje na tematy prawne

KĄDEGO DNIA w salach rozpraw sądów powszechnych zasiadają sędziowie. Na ławach oskarżonych, zasiadają ludzie, którzy w większości przypadków, swoim postępowaniem doprowadzili świadomie do tego, że dziś wysłuchują wyroku skazującego ich na karę pozbawienia wolności. Zakład karany to dla nich nie nowość. Czują się w nim jak „u siebie”. Spotykają tam swoich kumpli.

Jednak do zakładów karnych trafiają też tacy, którzy nie zawali sobie sprawy, że to co robili jest w świetle obowiązujących przepisów prawnych zabronione. Jest to po prostu karalne. Mówi się o „nich” potocznie — lekkomyślni.

Nieznamość nie jest okolicznością łagodzącą i nie wpływa na obniżenie wymiaru kary. Za popełniony czyn należy ponieść odpowiedzialność. Oto dwa przykłady:

Chłopcy chodzili do jednej klasy pewnego szczecińskiego technikum. Razem zdali maturę, razem też postanowili zdawać egzamin wstępny na Politechnikę Szczecińską. Los nie okazał się dla nich szczególnie przychylny. W dniu ogłoszenia wyników egzaminu wstępnego na wybrany wydział, dowiedzieli się że zdali, lecz

„ŻŁE SIĘ CHŁOPCY BAWICIE!”

z braku miejsca nie zostali przyjęci. Postanowili więc przejechać do następnego roku, a przez ten czas pracować.

Młodzi ludzie byli z zamyślenia konstruktorami, wybrali więc sobie pracę, która odpowiadała ich zainteresowaniom. Jeden z nich znalazł się w niedużym zakładzie konstrukcyjnym. Do swojej dyspozycji miał podręczny, dobrze wyposażony warsztat mechaniczny. Od czasu do czasu dumał tam coś na zlecenie swojego szefa, który opiekował się stacją. W wolnych chwilach sprawdzał swoje umiejętności jako slusarz, tokarz itp.

Wieczorami zaś spotykał się z pozostałymi kolegami. Chodzili do kina, czytali książki... Tę właśnie jedną z książek, która wyszukała na strychu starej wille na Pogodnie bardzo ich zainteresowała. Był to wydany w 1934 roku podręcznik dla studentów specjalnego Studium Wojskowego Politechniki Warszawskiej. Był to po prostu bardzo szczegółowy podręcznik inżynierski o... produkcji i konserwacji broni strzeleckiej. Zafascynowani prostotą konstrukcji a także z ciekawością posiadania takich strzelających ciekawostek, skonstruowali ze przedmiotów nie taki wielki problem. Zdolności im nie brakowało, a w podręcz-

nik warszawskiej mechanicznej, w miejscu pracy jednego z nich znalazł się bądź co bądź park maszynowy przy pomocy którego wykonanie pojedynczego egzemplarza broni nie było problemem.

Zrobili więc wspólnie szereg rysunków i zlecił koleżcie zatrudnionemu w biurze konstrukcyjnym wykonanie potrzebnych części. Gdy pistolet był już gotów, postanowili go wypróbować. Jeden z nich, dla którego z kolei chemia nie stanowiła tajemnicy, sparałował 2 naboje. Ktośgós wieczoru postanowił oddać „inauguracyjny” strzał. W korytarzu ustawił deske od pracowni, przykrył ją słoniową wyściarzą i nałożył tarcę. Wykonawca broni zadecydował, że on odda pierwszy strzał. Dla bezpieczeństwa „bezpieczeństwa” owinął sobie ręce w poduszkę, podniósł pistolet do oka i strzelił.

Pistolet rozszalał mu się w ręce. Przerazeni koleżdy zawiadomili o wypadku pogotowie ratunkowe. W szpitalu pogotowie dyżurny chirurg, bacznie przyjrzał się ranie i zapytał o powód jej powstania. Niefortunny konstruktor i wykonawca broni posiadający lekarzowi o wypadku. Obowiązkowo tego ostatniego było poinformowanie o wypadku MO. Chłopski powodził na

stół operacyjny do dyżurnego szpitala. Amputowano mu prawą dłoń.

W TEJ samej dzielnicy Szczecina, tacy sami młodzi chłopcy, postanowili się cennie zabawie. Jeden z nich z racji swojej pracy zawodowej miał dostęp do kserografu. Wykonał na nim kilkanaście sztuk banknotów 500-złotowych. Bardzo im imponowało, gdy w pobliskiej kawiarence dwudzienny z podziwem patrzyli na nich jak na niechcianych przysłał sobie papierozy tymi „podziękowaniami”.

Gdy już się im to znudziło, postanowili spróbować innej zabawy. Wcześniej wybrali się na ulicę Jagiellońską w jednej z bram kupili za banknot 500-złotowy własne własne produkcje, od „rezydującej” tam „banku” litr wódek. „Banku” wybrał im reszta a oni poszli do domu opowiedzieć pozostałym kolegom o udanym eksperymencie. Nie uszli jednak daleko. Oczekując, niecierpiała się bowiem czym jej zapłacono. Zrobiła awanturę, zaś młodzieńcy rzucili się do ucieczki. Zatrzymali ich przechodzący tamdy patrol MO. Przy przeszkaniu znaleźli przy nich jeszcze kilka podobnych „banknotów”. Epilog sprawy — winniemu... M. CZERKAŁA

Czas — to nie tylko pieniądź...

— NIE MAM czasu, daj mi spokój, zadzwoni jutro! Złać się, jak będę miał czas... Żeby to doba miała więcej niż 24 godziny! Szybciej — czas nie czeka! Takie i podobne okrzyki, westchnienia, narzekania wyrwywają się nam z ust niemal codziennie. Życie nas goni, sprawy również. Rano, w południe, wieczorem...

NAJSPOKOJNIEJ chyba (o ironii!) czujemy się w miejscu pracy. Wiadomo — swoje godziny trzeba odpracować. Potem zaś rzucamy się w wir pozazawodowych zajęć.

Czy zawsze jednak te 7 czy 8 godzin w fabryce, biurze, instytucji spędzamy efektywnie, pożytecznie? Czy i tutaj uważamy, że „czas to pieniądź”, że

nie można go marnować? Mówi się nieraz, że czas ma wartość bezcenną. Ja osobliście z tym się nie zgadzam. Moim zdaniem wartość czasu, zwłaszcza zaś czasu pracy jest wymierna, ba — jest co rok wyższa. Każdego dnia nasz przemysł uśredniony wytwarza wyroby za ponad 7 mld zł, a jego produkcja stale rośnie. W ciągu godziny liczy się ona w setki milionów zł. A cóż to jest godzina? Drobne przerwy w produkcji, papieros, rozmowa z kolegą — i już nabiera się tych 60 minut: minut bezpowrotnie straconych. Jeśli do tego dodamy bezwzględnie nadmierną absencję części załóg, to ilość czasu nie przepracowanego znacznie wzrośnie.

Znaczenie tego problemu staje się tym większe, że w sytuacji rysującego się deficytu kadr, nie można sobie pozwolić na sięganie do rezerw typu zatrudnieniowego, pomijając nawet ekonomiczną nieracjonalność takiego postępowania. Jedyną drogą jest podjęcie energicznych działań na rzecz lepszego wykorzystania dnia roboczego i podniesienie na wyższy poziom tej zwykłej, elementarnej choćby dyscypliny pracy.

PRZECIEŻ trzeba godzin nie przepracowanych (bez urlopow) w przeliczeniu na 1 zatrudnionego w przemyśle kluczowym, jest co rok większa, np. w I półroczu ub. roku wynosiła przeciętnie 103 godziny. Oznacza to, że ponieśliśmy poważne szkody nie tylko materialne, ale i społeczne: z przemysłu nie dotarła do handlu jakaś część poszukiwanych, a uprzednio planowanych wyrobów.

Charakterystyczne, że we wspomnianym okresie zwiększyła się zarówno nieobecność nie usprawiedliwiona (o 3,6 proc.), jak i chorobowość (o 1,4 proc.) mimo, że przecież nie notowaliśmy żadnych poważniejszych epidemii, a powszechnie wiadomo, że stan zdrowia naszego społeczeństwa jest coraz lepszy.

OPRÓCZ liberalizmu niektórych kierownictw w stosunku do osób zarządzających się w pracy, są również inne przyczyny strat w produkcji. Należą do nich m. in. wielka nieraz organizacja i brak elementarnego ładu i porządku w przedsiębiorstwie, zakłócenia w za-

patrzaniu materiałowym, w kooperacji i funkcjonowaniu transportu, opóźnienia środków komunikacji, dowiezających pracowników, wreszcie — co również nie pozostaje bez znaczenia — niedostosowanie do potrzeb godzin pracy i niedostateczna liczba placówek usługowych oraz handlowych.

Zatrzymajmy się chwilę przy tej ostatniej sprawie. W 1955 r. wartość dostarczonego do handlu artykułów przekroczyła 700 mld zł, w tym zaś roku osiągnęło prawdopodobnie wielkość ponad 800 mld zł. Towarów jest więc coraz więcej, aczkolwiek w niektórych ich asortymentach odczuwamy jeszcze dotkliwy brak. Dla przeciętnego klienta równie jednak ważne jak rozmiar dostaw, są warunki, w jakich możemy kupić upragnioną rzecz, a nade wszystko czas, który musi poświęcić na zakupy, urywając co często z czasu roboczego...

JEDNYM SŁOWEM — chodzi o odpowiednią liczbę sklepów, o szybkość obsługi, o łatwość dostępu do towaru.

Co więc można zrobić, aby chociaż częściowo rozładować trudność? Czy istnieją w handlu wewnętrzne rezerwy w tym zakresie? Niezwykle tak — i to stosunkowo proste.

POPATRZMY: mamy obecnie w kraju 140 wielkich domów towarowych. Pracują one na ogół na dwie zmiany, ale w ciągu 2 godzin nakładają się one na siebie. Obie części załóg: zmiany pierwszej i drugiej pracują razem, przekazując sobie „stan posiadania”, kasy itd. Gdyby całą tę procedurę skrócić do 1 godziny i tym samym przedłużyć czas otwarcia domu towarowego, otrzymalibyśmy 140 dodatkowych godzin, w których klienci mogliby dokonywać zakupów. Jeśli wziąć pod uwagę, że jeden dom towarowy zastępuje ok. 20 średnich sklepów i że każdy z nich pracuje 8 godzin dziennie, to okazuje się, że zyskalibyśmy „na coś” jak gdyby 350 nowych placówek sprzedaży!

Sprawa zatem — na pewno warta zastanowienia...

Rzecz jest tym ważniejsza właśnie teraz, kiedy to II Plenum KC PZPR wskazało na bezwzględnie potrzebę sięgnięcia do wszelkich rezerw, usprawniających pracę, podnoszących jej wydajność i oszczędzających ludzki czas. Pomyślowość, inercyjność, przedsięwzięcia organizacyjne (jak choćby w przypadku przedłużenia godzin pracy domów towarowych) — liczą się więc na wagę złota.

Tadeusz SAPOCINSKI

Twórcze paauzy

DYREKTOR Instytutu Maxa Plancka w Dortmundzie (RFN) przypomniał starą prawdę mówiącą o tym, że człowiek żyje nie po to, żeby tylko pracować, ale pracuje po to, by żyć. Dodał przy tym, że mimo proklamowania na całym świecie hasła poprawy jakości życia, obywateli tego globu trąca pogodę ducha, są zagonieni, wszyscy w większym czy w mniejszym stopniu dotknięci są chorobą menadżerską.

NA SERCE chorują najczęściej ludzie w tzw. kwiecie wieku. Zawał powodowany jest z reguły katastrofą systemu nerwowego. Najczęściej mężczyźni wystawiają organizm na ciężkie próby, wewnętrzne motory nie są bowiem zdolne pracować za długo tylko na dużych obrotach. Znałe są wprawdzie inne przyczyny zawału. Najczęściej wymieniana się: brak ruchu, zarywanie nocy, nadmierne spożywanie tłuszczy, kawy, alkoholu, palenie... Dr Kraut dostrzega jednak najczęstszą przyczynę niedomogów serca w nieumiejętności odpoczywania i wykorzystywania koniecznych przerw w pracy.

CZŁOWIEK stale zapędzony traci kontakt z otoczeniem. Worew wszystkim pozostaje kontaktownia się z wieloma ludźmi w istocie oddala się od nich w samotność. Osiągając jakiś cel i nie zatrzymując się, podążając dalej, lekceważy biologiczny rytm, jaki wyznacza człowiekowi dzień i noc. Na jego życie wpływa zbyt silnie ambicja, pęd do nieustannych sukcesów i suchy intelekt. Nie dochodzą do głosu uczucia i serce.

Rozstrzygające znaczenie ma to, by po godzinach intensywnego duchowego napięcia następował nieodwołalnie etap odprężającej przerwy. Trzeba mieć odwagę być takimi leniwym. Pojęcie „twórczej paauzy”, znane artystom, winno być rozciągnięte na wszystkich ludzi wyjątkowej pracy. Winni oni mieć

czas na kultywowanie swego hobby — wszystko jedno, czy to będzie zbieranie znaczków, kolekcjonowanie antyków, wędkarstwo czy hodowanie ryb w akwarium, „zajęcia”, w których człowiek odzyskuje humor, chęć do życia, rezygnując świadomie z nakazu tylko zarobkowania.

Człowiek ogarnięty stresem traci wiarę w skuteczność wypoczynku, gorzej się czuje w swym życiu, niż przy wytężonej pracy. Lekarz ma wtedy obowiązek zwracać uwagę swoim pacjentom na utratę równowagi. Ale cudów sam lekarz nie zadziała. Człowiek sam musi przywrócić sobie właściwy rytm życia. Nie odzyska się spokoju przez nie wzięcie jakiegось wypoczynku. Wymowne samo tylko przekonywanie. Konieczne paauzy muszą stać się codzienną praktyką. Możliwość twórcze w szerokim znaczeniu tkwią w każdym człowieku — jednak nie na powierzchni ciągłego pośpiechu i gonitwy. Równowagę odzyskuje się w wytchnieniu, w odświeżeniu sił psychicznych i fizycznych, rodzących zdrowe impulsy i świadomość życiowych celów zgodnych z naturą i biologicznym rytmem.

Andrzej RZECKI

Refleksje obywatelskie

W KORESPONDENCJI, którą otrzymuje, znalazł się bardzo grubym pakiet zawierający memoriał, napisany przez emerytowanego nauczyciela szkół zawodowych. Emeryt ów proponuje w nim racjonalizację i modyfikację nauki w szkołach zawodowych. Autor jest człowiekiem bezinteresownym, który chce po prostu przyczynić się do usprawnienia jednej z dziedzin naszego systemu oświaty i wychowania.

ma myśli bardzo wąskie sprawy — istotne, ale nie wyczerpujące owe go pojęcia. Człowiek, o którym mowa, ma mieszkanie, ma dobrą rentę, służy mu zdrowie, jednym słowem — ma wszystko to, co kształtuje jego życie, stosownie do kondycji emeryta, jak najlepiej. A jednak w tym życiu tkwi pewna zadrza, tkwi coś takiego, co nie pozwala mu odpocząć i normalnie egzystować — owa sprawa,

W PROGRAMIE VII Zjazdu PZPR mowa jest wyraźnie o poprawie jakości warunków życia, przy czym mowa jest tu o jakości ogólnospołecznej. O co chodzi?

Przed wszystkim o tworzenie pewnych obiektywnych materialno-cywilizacyjnych warunków, w których owa jakość będzie podwyższana. Dla przykładu, podróże do Warszawy czy z Warszawy wydanie się polepszyła przez oddanie do użytku Dworca Centralnego. Komunikacja w Warszawie i możliwości dojazdu do Warszawy wydatnie się poprawiły przez zbudowanie takich ciągów komunikacyjnych, jak Wisłastrada czy Trasa Łazienkowska. Nauka w szkołach jest zawsze łatwiejsza i bardziej efektywna tam, gdzie nie trzeba wy-

kie magazyny pełne marmurów i luster nie zawsze mają lepsze zaopatrzenie i lepszą obsługę.

DZIAŁANIA w skali społecznej, przemiany cywilizacyjne organizacyjne, ekonomiczne, które stwarzają niezbędne ramy, będą rodziły pozytywne efekty dopiero wtedy, kiedy nastąpi zmiana w typowych zmianach warunków z jednej strony, i postaw ludzi z drugiej. Jednym słowem, kiedy w tych ramach, nowych gniazdech, nowych inwestycjach komunalnych, na nowych ulicach będziemy żyli w inny sposób, wzajemnie się do siebie odnosili, kiedy będziemy żyli i pracowali, dbając o ową jakość życia. I nie jest prawdą, że jedna uchwała, jeden akt prawny, czy rzucenie

znajdujemy jako pracownicy, obywatele, członkowie społeczności czy rodziny. Nie można też rozumieć podwyższenia jakości życia jako czegoś, co w rzeczywistości jest ogólnym rozluźnieniem. Jakość życia, o jaką nam tu chodzi, nie polega bowiem na tym, że nikt specjalnie się nie wysila, nikt nie podlega określonym napięciom, wszyscy są swobodni, rozluźnieni, wszyscy żyją i pracują wyłącznie zgodnie z wewnętrzną motywacją dla przyjemności itd. Jest natomiast rzecz oczywista, że pracownik, który chce korzystać z owej jakości życia, musi w miejscu pracy, odbiera podwyższenie jakości życia temu, kto korzysta z rezultatów jego pracy. Np. świetnie — w tym sensie — uciążliwy się w sklepie ekspedient zazwyczaj frustruje klientów. Chcąc zatem korzystać z podwyższonej jakości życia musimy pamiętać, że napięcia w naszej pracy stwarzają podwyższenie jakości życia tym, którzy z jej owoców korzystają, a podwyższenie napięcia u innych ludzi podwyższa naszą jakość życia.

JEŻELI uświadomimy sobie tę prostą i banalną prawdę, jeżeli uświadomimy sobie fakt, że owa jakość występuje we wszystkich układach społecznych, to wtedy, być może, stopniowo owe negatywne zjawiska, jakie obserwujemy jeszcze tu i ówdzie będą ulegały minimalizacji, zaś o kwestii jakości życia będziemy mówili w sferze przede wszystkim praktycznej, a nie tylko wyłącznie w sferze ogólnych przynajmniej i rozsąd.

Prof. Henryk JANKOWSKI

PRZESŁANKI JAKOŚCI ŻYCIA

ktoś jest nie zadowolony ani w jednym, ani w drugim kierunku.

Problem jakości życia rozszerza się na bardzo wiele dziedzin. Najczęściej wspomina się tu o oświeceniu, ochronie zdrowia, komunikacji, ale dotyczy to również kultury, usług, handlu itd. Jakość życia bowiem wykupa się w bardzo wielu układach społecznych, w jakich się człowiek znajduje. Większość — nie ma takiego układu społecznego, poczynając od sytuacji obywatela w państwie, a kończąc na sytuacji członka rodziny w rodzinie, który nie byłby przyczyną i nie rozdził konsekwencji w znaczeniu poczucia sensu egzystencji, które wiąże się z jakością życia.

korzystać do maksimum pomieścić, gdzie są dobrze zorganizowane pracownie, gdzie istnieją możliwości rekreacji itd.

Alte zapomniamy częstokroć o drugiej stronie zagadnienia — owe inwestycje, owe rozszerzenie możliwości to tylko stwarzanie pewnych ram, pewnych warunków, na tematach, czy istotnie te warunki będą pogięzły za sobą pozytywne zmiany w dziedzinie jakości egzystencji ludzi, zależy już od szeregu innych czynników. Jest bowiem nieprawdą, jakoby w nowoczesnym szpitalu zawsze opieką była lepsza niż w szpitalu starszym, tradycyjnym, częstokroć być może pierzeżył wolny światowiec. Nie zawsze jest też tak, że najbardziej nowoczesna i najlepiej pomyślana od strony technicznej materialnych szkół cieszy się lepszymi wynikami nauczania niż ta, która ma o wiele skromniejsze warunki. Salony usługowe i wiel-

nie hasła ogólnego wystarczą za przyczynę estetyczną i wystarczająco pozytywnych przemian. Nie inwestycja przy pomocy najbardziej nowoczesnych technik, najdoskonalszych decyzji kierowniczych z miejsca, jak za dotknięciem czarodziejskiej różdżki, zmieni jakość stosunków między ludźmi. Co więcej, stwarzanie owych warunków — aczkolwiek niezbędne — jest dopiero połową owej pracy.

KIEDY mówimy o zmianie jakości warunków życia, to musimy pamiętać, że nie spadnie nam ono z nieba, że może ono być tylko i wyłącznie rezultatem wysiłków w skali ogólnospołecznej, koordynowanych i prowadzonych przez państwo, organizacje społeczno-polityczne oraz naszych wysiłków wszędzie tam, gdzie są

Przytaczając ten przykład idzie mi o to, że jeżeli mówimy współcześnie o podniesieniu jakości warunków życia, to częstokroć mamy

MAGAZYN

motoryzacja i ty

Z głową w bagażniku

Wycieczki do Monte

ZNOWU byliśmy w Monte Carlo. Jesteśmy tam tradycyjnie już przy okazji wielkiego rajdu, jakim jest Rayle Monte Carlo. Przed laty był to największy, najbardziej znaczący rajd Europy; od dobrych lat pięciu upadł bardzo, dziś jest to jedna z konkurencji w rywalizacji producentów maszyn, czysto rajdowych. Zaw sze w imprezie tej liczył się sukces, ale jeśli jeszcze przed 10 laty na dobre miejsce miały szanse wozy turystyczne, to teraz w pierwszej trzydziestce nie mają czego szukać.

DLA nas tradycja znaczy wszystko, my wybraliśmy się więc do Monte Carlo. Pierwszą zasadą reklam jest poznanie rynku. Jeśli zapomni się o realiach rynku i mimo to forsuje się na ekspansję, to marnuje się pieniądze i wysiłek producentów. Boję się, że takim marnotrawstwem była kolejna wycieczka do Monte Carlo.

TEGOROCZNA polska wyprawa do Monte skończyła się wcześniej niż na mecie, bowiem okazało się, że polskie wozyjechały bezprawnie, nie miały bowiem podstawowych dokumentów, jakimi są dokumenty homologacyjne. Ofiarą „przesadnej” biurokracji organizatorów padła tylko jedna z załóg, inne padły dużo wcześniej, na trasie. Właśnie ta ostatnia z załóg miała szansę na osiągnięcie maksimum, była blisko 20 miejsca. Komentując sprawę w duchu afery, red. Ciszewski pozwolił sobie na pokazanie ogromu dobrej woli władz PZMot i działaczy rajdowych, którzy tkwili przy telefonach (na trasie Warszawa — Paryż, Warszawa — Monte Carlo), szukając karty homologacyjnej, pozwolili sobie na rozłożenie rak (wszystko jasne), a wreszcie na bezkompromisowe cytując: „Może po prostu organizatorom zależało na wykluczeniu Polskiego Fiata z dobrych miejsc”. Nieoceniony komentator który stracił także resztki rozsądku. Emocje przeżywać mogą kibice, nie powinni komentować.

NIE JESTEM przeciwny rozwojowi turystyki motorowej. Wielec, cieszy mnie każda nowa trasa zagraniczna, każda inicjatywa Biura Turystyki Zagranicznej PZMot. Ale podróżujemy w miarę naszych możliwości i w miarę możliwości naszych samochodów. Jestem zdecydowanie przeciwny wyprawom turystycznym pod firmą fabryki — szkoda na to państwowych pieniędzy.

OD LAT porywamy się na wielkie i największe imprezy, zeznaczamy naszą, tj. Polskiego Fiata, obecność i tam gdzie trzeba i gdzie nie trzeba. Od lat też nie możemy zdobyć się na pokonanie przeciwników na Skodach i Wartburgach w Pucharze Przyjaźni Krajów Socjalistycznych. Oni nie wybierają się do Monte ani na Safari.

Kłopoty z rowerami

SZYBKO wzrastająca liczba rowerzystów w Stanach Zjednoczonych sprawia dużą trudność w zakresie inżynierii ruchu drogowego. Ulice i drogi projektowane wyłącznie dla samochodów nie nadają się dla ruchu rowerów i gwałtownie wzrasta zagrożenie wypadkowe. Specjaliści amerykańscy postulują kosztowną przebudowę dróg, ale nie wiedzą równocześnie, czy moda na rowery jest zjawiskiem trwałym.

trenują za mniejsze pieniądze i trenują lepiej — bo z nami wygrywają.

St. WIĄZOWSKI

NASZ przemysł motoryzacyjny w ostatnich pięciu latach przeszedł jakościową i ilościową metamorfozę. Produkcję trzy podstawowe typy samochodów osobowych: „Fiat 125 p”, „Fiat 128” p oraz „Surren”. Montujemy również kilka typów „Fiat” włoskiego (132, 131, 128 3p) oraz jugosłowiańskiego „Zastave” 1100. Samochody osobowe własnej produkcji eksportujemy do wielu krajów. Ostatnio nasze „Tarpany” (rodem z Poznania) zyskały sobie dobrą opinię nie tylko na polskiej uści, ale także na wielu rynkach zagranicznych. Pierwszym poważnym odbiorcą tych samochodów dostarczonych jest Grecja. Podpisany kontrakt na 400 pojazdów już jest realizowany.

NA NASZYM ZDJĘCIU: pierwsza partia „Tarpanów” dla Grecji.

Jak zwalczyć nadużycia (i fikcję)?

Turystyczne „rachunki”

TYLKO bardzo początkujący kierowcy mogą nie uświadzić, że jedź się u nas na benzynie niebieskiej, żółtej lub tzw. turystycznej. Z powyższego wynika prawdziwa druga, iż jedynym dostawcą paliwa nie jest bieżącej CPN, niewielka do nie-uświeta — niemniej faktyczną konkurencją są setki tych, co to „dla turystów” wydają kartę CPN, w których musi rozliczać się z przebieżanych kilometrów zgodnie z normą spalania. Rachunek ten jest bardzo prosty. Równie prosty może być rachunek ilości spalanej benzyny — tyle i tyle kilometrów daje tyle i tyle benzyny. Takie rachunki sporządzać można codziennie niemal na kolanach, bez kalki i bez pieczęci CPN.

Zastanówmy się, jak tak prosty zabieg mógłby wpłynąć na oczyszczenie atmosfery „turystycznej” na stacjach CPN. Odpadłaby definitywnie możliwość uciążliwych kombinacji. Agent CPN zamiast walki z rachunkami (i ze swoimi sumiennymi) mógłby zająć się obsługą stojących w kolejkach klientów.

WIELU KIEROWCOM (szczególnie młodym stazem) tegoroczna zima przysparza wiele kłopotów. Zresztą i tym doświadczonym także. Wszak od trzech lat nie mie liśmy takich mrozów i opadów śniegu.

Kłopoty dotyczą przeważnie zapalania (rozruszania) silnika, nieumiejętności ruszania z miejsca po zaśniewionej jezdni itp. Wreszcie są trudności z rozmrożeniem szyb. Ale najpoważniejszą skutki pociąga za sobą nieumiejętność poruszania się w okresie zimy. Często poślizgi, nieumiejętne wyprzedzanie (wymijanie), czy nawet zatrzymanie pojazdu mogą spowodować tragiczne następstwa nie tylko dla jadącego ale i dla pozostałych użytkowników dróg.

▲ PAMIĘTAJMY WIEC, że droga hamowania zimą jest bardzo wydłużona. Zablokowane hamulce „niosą” samochód jak sanie. Powinno się więc jeździć wolno i raczej na niskich biegach.

▲ NIE NALEŻY rozpoczynać jazdy samochodem przed momentem dostatecznego dogrzania silnika, co zapewni większą sprawność jazdy.

▲ SZYBY samochodu winny być idealnie rozmrożone. Widoczność — jak mawia mistrz Zasada — to życie!

▲ NIE ZAPOMINAJMY o światłach. Przy opadach śniegu, przy złej widoczności zawsze powinniśmy stosować światła mijania.

▲ WIELU kierowców nie stosuje się do przepisów kodeksu drogowego, mówiącego jednoznacznie o konieczności informowania (urzędniczo) pozostałych użytkowników dróg o zamiarze dokonania zmiany

Kilka dobrych rad

Jazda zimą

kierunku jazdy. Dlatego dużo wcześniej powinniśmy zasignalizować zamiar skrętu, przez włączenie odpowiedniego kierunku jazdy (światła mijającego). Pozwoli to jadącym przed (i za) nami na przygotowanie się do zmniejszenia szybkości.

▲ JADĄC na dłuższą wyprawę radzimy zabrać ze sobą linkę holowniczą i łopatę. Może się to przydać w trudnych warunkach śniegowych. Jeśli ślizgają się koła naszego „baksyja”, można w ostateczności podłożyć pod nie wyścieraczki gumowe, względnie stare ubranie robocze.

Silniki na mrozie

W ZWIĄZKU RADZIECKIM prowadzone są badania różnych urządzeń ułatwiających uruchamianie samochodowych silników wysokoprężnych podczas dużych mrozów. Najkorzystniejsze wyniki daje podgrzewanie powietrza zasysanego przez silnik w czasie rozruchu. Zastosowanie elektrycznych świec żarowych i elektrycznych podgrzewaczy płomienicznych pozwala obniżyć o 10-stopni barierę temperatury, przy której można jeszcze uruchomić silnik przy pomocy startera.

Na duże śniegi

NAJWIĘKSZE nawet śniegi nie mogą zatrzymać w drodze specjalnego szwedzkiego pojazdu samochodowego. Jest on wyposażony w szerokie kaszenie, umożliwiające pokonywanie wzniesień do 60 stopni i poruszanie się po grubej warstwie świeżo spadłego śniegu.

Solą w oczy

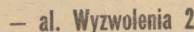
ZA sprawą pracowników Centrum Techniki Komunalnej w Warszawie i Zakładu Doświadczalnego „Hydrokop” w Krakowie „zmotoryzowani” mają mieć większe szanse na spokojniejsze noce zimowe. Opracowano tam technologię środków, którymi w zależności od poręki składników — eliminuje korozję metali nawet w 100 proc. W prowa-

dzonych od 1972 r. badaniach zastosowano mieszaninę chlorku sodu, chlorku wapnia, mocznika i niewielkich ilości inhibitorów. Zjednoczenie prowadziło już bardzo dokładne próby, które potwierdziły właściwości preparatu. Śnieg i lód topnieją w oczach. Zjednoczenie się go eksperymentalnie w Szczecinie i na Mście Gdańskim w Warszawie. Spisywał się tu znakomite. Nowy środek badała Polska Akademia Nauk, która swym autorytetem potwierdziła jego znakomite właściwości. Mało tego — zdaniami tej placówki rozsypany w tej postaci po mieście moczniak, będący przecież normalnym nawozem, użył się glebie.

Wydawać by się mogło, że zapałaliśmy wreszcie Pana Boga za nogi, że nowa mieszanka, to jest to! Otóż radość zmotoryzowanych przedwczesna jest. Znalezione środki to mało — trzeba znaleźć producenta, a tego nie ma i w tym sezonie nie będzie. Chodzi o złą sytuację nie tylko o producenta składników — bo takie są dostępne w każdym GS — ale o znalezienie producenta mieszanki. I znowu — jak się okazuje nie jest nawet problemem uruchomienie takich urządzeń dla każdego z większych przedsiębiorstw oczyszczania, producent nawet by się zainteresował. Zjednoczenie Przemysłu Rafineryjnego i Petrochemicznego w Krakowie nie odmawia bowiem zdecydowanie: „Sprawa od dawna nas interesuje — twierdzi jego dyrektor — jesteśmy zawsze gotowi uruchomić produkcję. Ba, probowaliśmy ją sprawa zainteresować przedsiębiorstwa komunalne. Bez rezultatu. A dopóki nie otrzymamy od nich konkretnych zamówień nie przystąpimy do pracy”.

Tak więc nie (o paradoksie!) oteniejalnie najbardziej zainteresowani nie są zainteresowani. Zmotoryzowani nie mogą spać spokojnie. Dlaczego zainteresowane służby pozostają bierne, gdy wszystko daje się im do ręki, a interes społeczny jest ewidentny? Ano, do brzo by było znaleźć odpowiedź na to pytanie. Widocznie coś naprawdę stęży złośliwym ja na jeździe. Są tak zaoferni, że odporni na rozsądną argumentację i potrzeby społeczne.

■ PONCZOCHY, RAJSTOPY DLA PAŃ

501-K

Szczecin, ul. Śląska

BALTY, -"Zebry" g. 9.30; PO
LONIA - "Wesle kruk" g. 10.15
PIONIER - "Zwariowane przygody
g. 10.11, 12; PROMIEN
"Pies za burtą" g. 10.15
DOWE - "Dziwny tygrys" g. 14
MEWA - "Orzeszek" g. 15; PRZY
JAZN - "Krol Macius" g. 13
"Pielgrzym" g. 13.30
g. 12, ang.: 1 MAJ - "Powazne
zmarwienie" g. 15; BAJKA -
"Tresowany piesek" g. 15.30; BIA
"Pielgrzym" g. 15.30
16: SYRENA - "Przygody zlot
walecznik" g. 15.30, radz. pan
gam: ZATOK - "Krolewna z du
"Zloty kaczmarek" g. 16; HEM
"Zlote miasto inkow" g. 11, 12
REPURTAR KIN - na podstawie
informacji OPRT

„KURIER SZCZECIŃSKI” – DZIENNIK ROBOTNICZEJ SPÓŁDZ. WYDAWNICZEJ „PRASA – KSIĄŻKA – RUCH” WYDAWCA: Szczecin, Wydawnictwo Prasowe w Szczecinie REDAKCJA i ADMINISTRACJA: 70-550 Szczecin, pl. Holdu Przemysłowego 8, skrytka pocztowa 70-952 REDAGUJE KOLEGIUM TELEFONY: centrala 430-21, sekretariat 430-22, redakcja 467-21, sekretariat techniczny 492-34 (wewn. 89); dział miejsc 492-35, dział mail 497-77; dział sportowy 379-50, dział łączności z czytelnikami 450-31. Biuro Ogłoszeń 224-50, biuro poczt. 224-50, kasy 224-51, kasy 224-52. Prenumerata przyjmuje Oddział RSW „Prasa – Książka – Ruch” oraz Urzędy Pocztowe i doręcciele w terminach: do 25 listopada, do 15 stycznia, do 15 kwietnia, i półrocze oraz na cały rok; do 10 każdego miesiąca (z wyjątkiem grudnia) po przedającym okresie prenumeraty Zakłady pracy instytucji i organizacje składają zamówienia na prenumeratę w miejscowym Oddziale RSW, a w miejscowościach, w których nie ma tego Oddziału w Urzędach Pocztowych bądź u doręcczy. Natomiast prenumeratę indywidualną wyłącznie w Urzędach Pocztowych bądź u doręcczy. Nr indeksu 35029/35034 Druk: Szczecińskie Zakłady Graficzne. K-9

WYSTAWY

Muzeum — Staromłyńska 37 — Sztuka Pomorza Zachodniego XIII-XVII w. Stare srebra ze zbiorów własnych; Malarstwo polskie; Pokaz jednego obrazu — temat marynistyczny; Wiedziwy Książki Pomorskich g. 9-15; WAZY CHROBREGO 3 — Polska nad Bałtykiem przed 1000 lat; Przyroda morza; Urządzenia i mechanizmy statków morskich; Gospodarka morską na Pomorzu Zachodnim 1945-1970; Dawna kultura ludowa na Pomorzu Zachodnim; Kultura Afryki Zachodniej; Z dzieł rzemiosła i monet na Pomorzu Zachodnim; Wystawa przyrodnicza: ptaki; Pieczęcie Pomorza Zachodniego XII-XVII w. g. 9-15; STARY RATUŚ — pl. Rzepiejki — Dzieje Szczecina od X wieku do współczesności; Militaria XIX-XX w. g. 8-15; WAG — pl. Holu Pruskiego 8 — malarstwo, grafika i rysunek J. Kościelaka, H. Romanowskiego, J. Wankiewicz.

W sobotę wystawę czynną w g. 11-19: W NIEDZIELĘ g. 10-16. ZAMEK BWA — Fotografia szwedzka — otwarcie w sobotę o g. 13; w niedzielę wystawa czynna w g. 10-18.

DYŻURY

SZPITALA

CHIR. DZIECIĘCIA — Wojciecha 7; WEWN. — Arkońska; CHIR. — Północny; POŁOŻNICTWO — Pomorski; NEUROLOGIA — Arkońska; DERMATOLOGIA — Pomorski.

PRZYCHODNIE

DZIECIĘCIA — ul. Wojciecha 7; g. 19-7; DOROSŁYCH — ul. Wojciecha 7; g. 19-7; NAD ODRĄ 18 — g. 15-8; STOMATOLOGICZNA — al. Piastów 7, 20-8.

SOBOTA

CHIR. DZIECIĘCIA — Wojciecha 7; WEWN. — Arkońska; CHIR. — III Pomorski; POŁOŻNICTWO — Północny; NEUROLOGIA — ul. Lubelskiej; DERMATOLOGIA — Arkońska.

PRZYCHODNIE

DZIECIĘCIA — Wojciecha 7 (cała doba); DOROSŁYCH — ul. Wojciecha 7; g. 19-7; NAD ODRĄ 18 — g. 15-8; STOMATOLOGICZNA — al. Piastów 7, 20-8. NIEDZIELA CHIR. DZIECIĘCIA — ul. Lubelskiej (dyżur ogólny); DYŻUR OPERACYJNY — Wojciecha 7; WEWN. — Pomorski; CHIR. — Kolejowy; POŁOŻNICTWO — Północny; NEUROLOGIA — ul. Lubelskiej; DERMATOLOGIA — Arkońska (przychodnie nie same co w sobotę).

NR 33

(dodatkowo odtuki i tlen) pl. Grunwaldzkiej 42 — tel. 345-51; NR 2 — Mickiewicza 101 — tel. 730-41; NR 8 — al. Wyzwolenia 197 — tel. 22-10-12; NR 10 — Stołecznym; NR 11 — Dąbie.

INFORMACJE

SŁUŻBA ZDROWIA — tel. 425-25 i 440-45 — g. 21. KOLEJOWA — tel. 460-21; Pociąg przyjeżdżający — 934; Pociąg odjeżdżający — 933. PUNKT INFORMACJI TURYSTYCZNEJ — Jedności Narodowej 50, tel. 425-32 — g. 8-18.

DYŻURY DELIKATESÓW

W sobotę sklepy czynne w g. 7-13. NIEDZIELA NR 4 — al. Wyzwolenia 6/8 — g. 10-18; NR 1 — ul. Wój. Pol. 52 — g. 15-20; NR 6 — Jedn. Narodowej 47 — g. 14-19.

OBŚLUGA SAMOCHODÓW „POLMOZBYT”, Szczecin, pl. Orła Białego 10 — g. 8-16 (sobota i niedziela).

POMOC DROGOWA: OPD-1, Szczecin, al. Piastów 141, tel. 453-26 i 931; OPD-3, NOWOGARD, Boh. Warszawska 16 — tel. 494.

TELEWIZJA

PROGRAM POLSKI

14.40 i 15.50 TV kurs przygotowawczy dla kandydatów na wyższe uczelnie. 15.50 NURT. 16.30 Dziennik TV (kolor). 16.40 Studio olimpijskie (kolor). 18.20 Pora na Telefony. 18.55 Kureka (kolor). 19.30 Dobranoc (kolor). 19.30 Dziennik TV (kolor). 20.15 Studio olimpijskie (kolor). 21.05 Refleksje. 21.10 Splewka H. Kunika. 21.50 Program muzyczny. 22.15 Dziennik TV (kolor). 22.30 „Sen na jawie”. 23 Studio olimpijskie (kolor).

PROGRAM II

16.35 Jez. angielski. 17 TWP „Jedynica długowieczność”. 17.30 Film radz. „Kłody kobiety osiedla”. 18 Kronika Pomorza Zachodniego. 19.20 Dobranoc (kolor). 19.30 Dziennik TV (kolor). 20.15 Studio olimpijskie (kolor). 21.05 Refleksje. 21.10 Splewka H. Kunika. 21.50 Program muzyczny. 22.15 Dziennik TV (kolor). 22.30 „Sen na jawie”. 23 Studio olimpijskie (kolor).

SOBOTA

6.30, 7.30 TV Technikum Rolnicze. 8.45 Olimpijskie Studio Młodych. 11.35 „Radziecka” Moldawia (kolor). 12.45 Bajkowy koncert zyczeń. 12.55 Zimowe Igrzyska Olimpijskie — transmisja z konkursu skoków narciarskich ze średniej Splewka Karel Gott. 15.35 Studio 2. 15.40 „Ob — wielka rzeka Syberii”. 15.55 Spotkanie z Aleksandrem Bardiniem — cz. I. 16.30 Kino amatorskie przedstawia. 16.30 Studio 2. 16.40 Dwa zadania dla Studia 2. 16.50 Studio olimpijskie. 17.30 „Co ty myślisz?” przed kamerami siostry Sipińskiej. 17.10 TV NRD przedstawia. 17.25 Nie do wiary. 17.30 Dziennik TV. 17.40 Ludzie i zwierzęta fakty. 18.10 Studio 2. 18.15 MW-2 przedstawia program rozrywkowy. 18.25 „Wschód w samo południe”. 18.30 Program rozrywkowy TV NRD. 19 Uczymy się języków — polskiego również. 19.10 „Co ty myślisz?”. 19.25 Dobranoc. 19.30 Monitor. 20.15 Studio olimpijskie. 20.35 „Strzaly w Dodge City”. 21.45 Studio 2. 21.50 Studio olimpijskie. 22.15 Tęczyca Sabat. 22.45 Spotkanie z Aleksandrem Bardiniem — cz. II. 22.45 Studio olimpijskie. 23.15 Wi film kryminalny „Sasiad”. 0.10 „Dziękuję z Montreux”. 0.45 Studio 2.

PROGRAM II

14.55 Kino Miniatur „Zaczęło się od Ewy” (kol.). 15.35 Filmowa wersja 3-aktowego baletu „Rajmonda” (kolor). 16.40 Film bulg. „Y-17” (kolor). 18.25 Godzina Juliana Pałki. 19.25 Dobranoc (kolor). 19.30 Monitor. 20.15 XII Kronika Igrzyska Olimpijskie (kolor).

NIEDZIELA

6.10 i 6.40 TV Technikum Rolnicze. 7.45 Przypominamy, radzimy. 7.55 Nowość w domu i zagrodzie. 8.25 Antena. 8.45 Olimpijskie Studio Młodych. 11.45 Dziennik TV (kolor). 12.30 Igrzyska Olimpijskie — transmisja z bieżącego zawodów (kolor). 13.15 Dla dzieci „Nasi rodzice pracują”. 13.55 Refleksje obywatelskie. 14.10 Igrzyska Olimpijskie (kolor). 15.20 Rozsiewanie Dużego Lotka. 15.35 Piórko i węgiel. 16 Film „Krzyżost Kolumb”. 17.05 Lucjan Kydryński przedstawia Strany Dąw. 17.30 Junior (kolor). 18.05 Progi bariery (kolor). 19.15 Wioślarnia. 19.30 Dziennik TV (kolor). 20.15 Igrzyska Olimpijskie (kolor). 20.45 Film ang. „Nana”. 21.30 Program rozrywkowy „Utwory dla moich przyjaciół”. 22.25 Igrzyska Olimpijskie (kolor).

przychodni”. 22.25 Igrzyska Olimpijskie (kolor).

przychodni”. 22.25 Igrzyska Olimpijskie (kolor).

PROGRAM II

14.15 Wojskowy film dokum. 15.25 Dla młodych widzów „Niedziela”. 15.35 Reportaż „Jeden dzień w linie”. 16.30 Tatrzanska jesień (kolor). 17.10 „Operacja „Trust” — film TV radz. 18.25 Igrzyska Olimpijskie (kolor). 19.15 Wieczorynka (kolor). 19.30 Dziennik TV (kolor). 20.20 Czas i ludzie (kolor). 20.55 Przeboje świata (kolor). 21.25 Reportaż filmowy. 21.35 Igrzyska Olimpijskie (kolor). 22.30 Przegląd twórczości TV Adama Hanuszkiewicza.

PROGRAM BERLIŃSKI

13 Olimpiada. 15.05 Gimnastyka. 15.15 Weg. film TV „Anioł z nieczem”. 16.05 Nowości nauki i techniki. 16.30 Mosaika tygodnia. 16.55 Wiadomości. 17 Jak było to było. 17.30 Kronika olimpijska. 18.45 Prognoza pogody, podziwiania TV dzielenia. 19.30 Kronika. 20 Studio olimpijskie. 20.30 Polski film „Ryzyko”. 20.45 „Smerek”. 21.30 Jak się bawia w świecie. 22.10 Kronika. 22.30 Fr. komedia filmowa „Spóźniona dziewczyna”. 23.45 Wiadomości.

SOBOTA

7.15 Jez. rosyjski. 7.50 Kronika. 8.25 Studio olimpijskie. 12.25 Film dokum. „Kraj 1000 jezior”. 12.50 Wiadomości. 13.55 Studio olimpijskie. 16.30 U prof. Filimarcha”. 17.25 Wiadomości. 17.30 Studio olimpijskie. 18.45 Prognoza pogody, podziwiania TV dzielenia. 19.30 Kronika. 20 Studio olimpijskie. 20.30 Sztuka TV „Gocia Antoniego”. 21.55 Festiwal pieśni politycznej. 22.45 Wiadomości.

NIEDZIELA

7.40 Gimnastyka. 7.50 Kronika. 8.25 Studio olimpijskie. 13 Kronika. 15.25 Film dokum. „Foki”. 15.50 W kranie basni. 16.30 Film TV NRD. 17.15 Wiadomości. 17.30 Studio olimpijskie. 18.45 Prognoza pogody, podziwiania TV dzielenia. 19.30 Kronika. 20 Studio olimpijskie. 20.30 Sztuka TV „Gocia Antoniego”. 21.55 Festiwal pieśni politycznej. 22.45 Wiadomości.

RADIO

PROGRAM I

(na fal 1322 m)
WIAOMOŚCI: 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 0.01.
15.05 Listy z Polski. 15.10 Z polskiej fonoteki. 15.35 Ciekawostki Polskich Nagrań. 16.05 Informacja dla kierowców. 16.11 Propozycje do Listy Przebojów. 17 Radiokurier. 17.20 Parada polskiej piosenki. 18.25 Nie tylko dla kierowców. 18.30 Przebieg nie-stop. 19.15 Z nagrania orkiestry PRITV. 20.05 Reportaż literacki. 20.20 Melodie do których chętnie wracamy. 20.45 Dziewięć plak. 20.45 reklamowy. 21.05 Studio 5-13. 22.10 Ludzie wielkiej przyrody. 22.45 Minirelat piosenkarzy. 23.05 Kronika olimpijska. 23.15 Korespondencja z zagranicy. 23.30 Granice jazzu. 0.31 Program nocny z Gdańska.

PROGRAM II

(na fal 230 m i UKF 67.52)
WIAOMOŚCI: 15.30, 21.30, 23.30.
15 Program dla młodzieży. 15.40 Studio Słonecznik. 16.10 Kupić nie kupić — postać. 16.20 Rozdanie z dzieckiem. 16.30 Melodie opretkowe. 16.40 Aktualności Wybrzeża. 17 Amatorskie zespoły przed mikrofonem. 17.20 Reportaż literacki. 17.40 Koncerty foteplanowe. 18.40 Złoty Ludzie wśród których żyjemy. 19 Koncert z nagrań Br. Rutkowski — organy. 19.20 Wiosna z dzieckiem. 19.30 VIII Symfonia Gustava Mahlera. 21 Dyskusja literacka. 22.10 Magazyn rekreacyjno-turystyczny. 22.50 Muzyka ze starych płyt. 23.30 Co słychać w świecie? 23.40 Motety J. des Presa.

WIAOMOŚCI: 15.30, 21.30, 23.30.

15 Program dla młodzieży. 15.40 Studio Słonecznik. 16.10 Kupić nie kupić — postać. 16.20 Rozdanie z dzieckiem. 16.30 Melodie opretkowe. 16.40 Aktualności Wybrzeża. 17 Amatorskie zespoły przed mikrofonem. 17.20 Reportaż literacki. 17.40 Koncerty foteplanowe. 18.40 Złoty Ludzie wśród których żyjemy. 19 Koncert z nagrań Br. Rutkowski — organy. 19.20 Wiosna z dzieckiem. 19.30 VIII Symfonia Gustava Mahlera. 21 Dyskusja literacka. 22.10 Magazyn rekreacyjno-turystyczny. 22.50 Muzyka ze starych płyt. 23.30 Co słychać w świecie? 23.40 Motety J. des Presa.

WIAOMOŚCI: 15.30, 21.30, 23.30.

15 Program dla młodzieży. 15.40 Studio Słonecznik. 16.10 Kupić nie kupić — postać. 16.20 Rozdanie z dzieckiem. 16.30 Melodie opretkowe. 16.40 Aktualności Wybrzeża. 17 Amatorskie zespoły przed mikrofonem. 17.20 Reportaż literacki. 17.40 Koncerty foteplanowe. 18.40 Złoty Ludzie wśród których żyjemy. 19 Koncert z nagrań Br. Rutkowski — organy. 19.20 Wiosna z dzieckiem. 19.30 VIII Symfonia Gustava Mahlera. 21 Dyskusja literacka. 22.10 Magazyn rekreacyjno-turystyczny. 22.50 Muzyka ze starych płyt. 23.30 Co słychać w świecie? 23.40 Motety J. des Presa.

WIAOMOŚCI: 15.30, 21.30, 23.30.

15 Program dla młodzieży. 15.40 Studio Słonecznik. 16.10 Kupić nie kupić — postać. 16.20 Rozdanie z dzieckiem. 16.30 Melodie opretkowe. 16.40 Aktualności Wybrzeża. 17 Amatorskie zespoły przed mikrofonem. 17.20 Reportaż literacki. 17.40 Koncerty foteplanowe. 18.40 Złoty Ludzie wśród których żyjemy. 19 Koncert z nagrań Br. Rutkowski — organy. 19.20 Wiosna z dzieckiem. 19.30 VIII Symfonia Gustava Mahlera. 21 Dyskusja literacka. 22.10 Magazyn rekreacyjno-turystyczny. 22.50 Muzyka ze starych płyt. 23.30 Co słychać w świecie? 23.40 Motety J. des Presa.

WIAOMOŚCI: 15.30, 21.30, 23.30.

15 Program dla młodzieży. 15.40 Studio Słonecznik. 16.10 Kupić nie kupić — postać. 16.20 Rozdanie z dzieckiem. 16.30 Melodie opretkowe. 16.40 Aktualności Wybrzeża. 17 Amatorskie zespoły przed mikrofonem. 17.20 Reportaż literacki. 17.40 Koncerty foteplanowe. 18.40 Złoty Ludzie wśród których żyjemy. 19 Koncert z nagrań Br. Rutkowski — organy. 19.20 Wiosna z dzieckiem. 19.30 VIII Symfonia Gustava Mahlera. 21 Dyskusja literacka. 22.10 Magazyn rekreacyjno-turystyczny. 22.50 Muzyka ze starych płyt. 23.30 Co słychać w świecie? 23.40 Motety J. des Presa.

WIAOMOŚCI: 15.30, 21.30, 23.30.

15 Program dla młodzieży. 15.40 Studio Słonecznik. 16.10 Kupić nie kupić — postać. 16.20 Rozdanie z dzieckiem. 16.30 Melodie opretkowe. 16.40 Aktualności Wybrzeża. 17 Amatorskie zespoły przed mikrofonem. 17.20 Reportaż literacki. 17.40 Koncerty foteplanowe. 18.40 Złoty Ludzie wśród których żyjemy. 19 Koncert z nagrań Br. Rutkowski — organy. 19.20 Wiosna z dzieckiem. 19.30 VIII Symfonia Gustava Mahlera. 21 Dyskusja literacka. 22.10 Magazyn rekreacyjno-turystyczny. 22.50 Muzyka ze starych płyt. 23.30 Co słychać w świecie? 23.40 Motety J. des Presa.

WIAOMOŚCI: 15.30, 21.30, 23.30.

15 Program dla młodzieży. 15.40 Studio Słonecznik. 16.10 Kupić nie kupić — postać. 16.20 Rozdanie z dzieckiem. 16.30 Melodie opretkowe. 16.40 Aktualności Wybrzeża. 17 Amatorskie zespoły przed mikrofonem. 17.20 Reportaż literacki. 17.40 Koncerty foteplanowe. 18.40 Złoty Ludzie wśród których żyjemy. 19 Koncert z nagrań Br. Rutkowski — organy. 19.20 Wiosna z dzieckiem. 19.30 VIII Symfonia Gustava Mahlera. 21 Dyskusja literacka. 22.10 Magazyn rekreacyjno-turystyczny. 22.50 Muzyka ze starych płyt. 23.30 Co słychać w świecie? 23.40 Motety J. des Presa.

WIAOMOŚCI: 15.30, 21.30, 23.30.

15 Program dla młodzieży. 15.40 Studio Słonecznik. 16.10 Kupić nie kupić — postać. 16.20 Rozdanie z dzieckiem. 16.30 Melodie opretkowe. 16.40 Aktualności Wybrzeża. 17 Amatorskie zespoły przed mikrofonem. 17.20 Reportaż literacki. 17.40 Koncerty foteplanowe. 18.40 Złoty Ludzie wśród których żyjemy. 19 Koncert z nagrań Br. Rutkowski — organy. 19.20 Wiosna z dzieckiem. 19.30 VIII Symfonia Gustava Mahlera. 21 Dyskusja literacka. 22.10 Magazyn rekreacyjno-turystyczny. 22.50 Muzyka ze starych płyt. 23.30 Co słychać w świecie? 23.40 Motety J. des Presa.

WIAOMOŚCI: 15.30, 21.30, 23.30.

PROGRAM III

(UKF 65.96 MHz)

15.10 Przedstawiamy gitarzystę Stefa Hillage’a. 15.40 Młoda i jedynaka. 15.50 „Nowocześnie blues”. 16 Rozzrywujemy piosenką. 16.20 „Wizje” zespołu SBB. 16.45 Nasz rok. 17.05 Muzyczna postać UKF. 17.30 Pisarz miesiąca. 18 Muzykobranie. 18.30 Polityka dla wszystkich. 18.45 Przeboje 40-latków. 19.15 Wieczorynka (kolor). 19.30 Opera tygodnia. 19.50 „Panna B”. 20 Intryda. 20.40 „Piegrzym”. 20.50 Ilustrowany Magazyn Autorów. 22 Fakty dnia. 22.06 Gwiazda siedmiu wieczorów. 22.15 Trzy kwadransy jazzu. 23 „Obrachunki Boyowskie”. 23.05 Koncert tyko dla melomanów.

PROGRAM IV

(UKF 68.78 MHz)

15.05 „Kalendarz półstulecia 1950-1980”. 15.35 Różnym głosem. 16.05 Estrady warszawskiej PWSM. 16.40 Prezent. 16.50 Radiowa Kronika muzyczna. 17 Program stereo. 17.35 „Spotkania”. 18.05 Informujemy, proponujemy, radzimy. 18.25 Jez. niemiecki. 18.45 „Polski na świat”. 19.15 „Jak działać sprawnie?”. 19.15 Jez. angielski. 19.30 Program stereo. 22.15 Studium wiedzy polityczno-muzycznej. 22.30 Świat nocny muzyki.

SOBOTA

WIAOMOŚCI: 6, 7, 8, 9, 10, 12.05, 15.15, 16, 18, 19, 20, 23, 0.01.

16.30 Teatr PR „Oferta króla Okucjusza”. 16.05 Radiowa Kronika muzyczna. 16.40 Fonoteka folkloru. 17 Studio Młodych. 18.25 Nie tylko dla kierowców. 18.30 Parada polskiej piosenki. 19.15 W kręgu melodii operetkowych. 20.05 Podwieczorek przy mikrofonie. 21.35 Transmisja z koncertu. 22.30 Słowa dyskusyjne. 23.05 Kronika olimpijska. 23.15 Reportaż literacki. 23.30 Sobotnia dyskusja. 0.11 Program nocny z Białogostku.

PROGRAM II

WIAOMOŚCI: 7.30, 8.30, 11.30, 13.30, 18.30, 21.30, 23.30.

7.10 Soliści w repertuarze półdnia. 7.45 Muzyczna scena w wykonaniu estradowym. 8.35 Sprawy codzienne. 9 Koncerty Telemana. 9.30 Przekrój muzyczny tygodnia. 10 Teatr PR „Roxana”. 11 Historia dla klas I-IV. 11.45 Od Teatr do Baletu. 11.45 Bezpieczeństwo na jezdni zależy od nas samych. 12.05 Dziś, jutro, pojutrze sprawy folkloru. 12.30 Powiadamiamy „Słom”. 12.45 Muzyczna francuska. 13 Jez. polski dla klas III i IV. 13.35 Magazyn łowiecki. 13.50 Koncert chóru PRITV. 14.10 Węcej, lepiej, taniej. 14.25 VI ostatnie spotkanie z muzyką. 15 Program dla młodzieży. 15.40 „Obchody 150-lecia urodzin Fryderyka Chopina”. 16.10 Kupić nie kupić — postać. 16.20 Rozdanie z dzieckiem. 16.30 Melodie opretkowe. 16.40 Aktualności Wybrzeża. 17 Amatorskie zespoły przed mikrofonem. 17.20 Reportaż literacki. 17.40 Koncerty foteplanowe. 18.40 Złoty Ludzie wśród których żyjemy. 19 Koncert z nagrań Br. Rutkowski — organy. 19.20 Wiosna z dzieckiem. 19.30 VIII Symfonia Gustava Mahlera. 21 Dyskusja literacka. 22.10 Magazyn rekreacyjno-turystyczny. 22.50 Muzyka ze starych płyt. 23.30 Co słychać w świecie? 23.40 Motety J. des Presa.

PROGRAM III

6.30 Polityka dla wszystkich. 6.45 Muzyczna zegarynka. 6.05 Kiermasz płyt wytwórni Hungaroton. 8.30 Co kto lubi. 9 „Panna B”. 9.10 „Czekaj, mój kochanie”. 9.20 Nasz rok. 9.45 Interdado. 10.35 Powracający temat „Gaspier Słonecz”. 11 Złoty Ludzie. 11.30 Jazd do tańca. 12.10 Muzyczna postać UKF. 12.40 Studio z kierownicą. 13 Powtórka z rozrywki. 13.50 „Na wschód od Edenu”. 14 Utwory orkiestrowe R. Straussa. 15 Wojciech Karolek z towarzyszeniem symfonicz. 15.30 „60 minut na godzinę”. 16.30 Jazz. 17.30 Nasz rok 76. 17.05 Muzyczna postać UKF. 17.40 Studio pod Łódka. 18 Muzykobranie. 18.30 Polityka dla wszystkich. 18.45 Koncerty koncertów. 19.15 Książka tygodnia. 19.35 Opera tygodnia. 19.50 „Pączek mioty”. 20 Zapraszamy do

6.30 Polityka dla wszystkich. 6.45 Muzyczna zegarynka. 6.05 Kiermasz płyt wytwórni Hungaroton. 8.30 Co kto lubi. 9 „Panna B”. 9.10 „Czekaj, mój kochanie”. 9.20 Nasz rok. 9.45 Interdado. 10.35 Powracający temat „Gaspier Słonecz”. 11 Złoty Ludzie. 11.30 Jazd do tańca. 12.10 Muzyczna postać UKF. 12.40 Studio z kierownicą. 13 Powtórka z rozrywki. 13.50 „Na wschód od Edenu”. 14 Utwory orkiestrowe R. Straussa. 15 Wojciech Karolek z towarzyszeniem symfonicz. 15.30 „60 minut na godzinę”. 16.30 Jazz. 17.30 Nasz rok 76. 17.05 Muzyczna postać UKF. 17.40 Studio pod Łódka. 18 Muzykobranie. 18.30 Polityka dla wszystkich. 18.45 Koncerty koncertów. 19.15 Książka tygodnia. 19.35 Opera tygodnia. 19.50 „Pączek mioty”. 20 Zapraszamy do

6.30 Polityka dla wszystkich. 6.45 Muzyczna zegarynka. 6.05 Kiermasz płyt wytwórni Hungaroton. 8.30 Co kto lubi. 9 „Panna B”. 9.10 „Czekaj, mój kochanie”. 9.20 Nasz rok. 9.45 Interdado. 10.35 Powracający temat „Gaspier Słonecz”. 11 Złoty Ludzie. 11.30 Jazd do tańca. 12.10 Muzyczna postać UKF. 12.40 Studio z kierownicą. 13 Powtórka z rozrywki. 13.50 „Na wschód od Edenu”. 14 Utwory orkiestrowe R. Straussa. 15 Wojciech Karolek z towarzyszeniem symfonicz. 15.30 „60 minut na godzinę”. 16.30 Jazz. 17.30 Nasz rok 76. 17.05 Muzyczna postać UKF. 17.40 Studio pod Łódka. 18 Muzykobranie. 18.30 Polityka dla wszystkich. 18.45 Koncerty koncertów. 19.15 Książka tygodnia. 19.35 Opera tygodnia. 19.50 „Pączek mioty”. 20 Zapraszamy do

6.30 Polityka dla wszystkich. 6.45 Muzyczna zegarynka. 6.05 Kiermasz płyt wytwórni Hungaroton. 8.30 Co kto lubi. 9 „Panna B”. 9.10 „Czekaj, mój kochanie”. 9.20 Nasz rok. 9.45 Interdado. 10.35 Powracający temat „Gaspier Słonecz”. 11 Złoty Ludzie. 11.30 Jazd do tańca. 12.10 Muzyczna postać UKF. 12.40 Studio z kierownicą. 13 Powtórka z rozrywki. 13.50 „Na wschód od Edenu”. 14 Utwory orkiestrowe R. Straussa. 15 Wojciech Karolek z towarzyszeniem symfonicz. 15.30 „60 minut na godzinę”. 16.30 Jazz. 17.30 Nasz rok 76. 17.05 Muzyczna postać UKF. 17.40 Studio pod Łódka. 18 Muzykobranie. 18.30 Polityka dla wszystkich. 18.45 Koncerty koncertów. 19.15 Książka tygodnia. 19.35 Opera tygodnia. 19.50 „Pączek mioty”. 20 Zapraszamy do

6.30 Polityka dla wszystkich. 6.45 Muzyczna zegarynka. 6.05 Kiermasz płyt wytwórni Hungaroton. 8.30 Co kto lubi. 9 „Panna B”. 9.10 „Czekaj, mój kochanie”. 9.20 Nasz rok. 9.45 Interdado. 10.35 Powracający temat „Gaspier Słonecz”. 11 Złoty Ludzie. 11.30 Jazd do tańca. 12.10 Muzyczna postać UKF. 12.40 Studio z kierownicą. 13 Powtórka z rozrywki. 13.50 „Na wschód od Edenu”. 14 Utwory orkiestrowe R. Straussa. 15 Wojciech Karolek z towarzyszeniem symfonicz. 15.30 „60 minut na godzinę”. 16.30 Jazz. 17.30 Nasz rok 76. 17.05 Muzyczna postać UKF. 17.40 Studio pod Łódka. 18 Muzykobranie. 18.30 Polityka dla wszystkich. 18.45 Koncerty koncertów. 19.15 Książka tygodnia. 19.35 Opera tygodnia. 19.50 „Pączek mioty”. 20 Zapraszamy do

6.30 Polityka dla wszystkich. 6.45 Muzyczna zegarynka. 6.05 Kiermasz płyt wytwórni Hungaroton. 8.30 Co kto lubi. 9 „Panna B”. 9.10 „Czekaj, mój kochanie”. 9.20 Nasz rok. 9.45 Interdado. 10.35 Powracający temat „Gaspier Słonecz”. 11 Złoty Ludzie. 11.30 Jazd do tańca. 12.10 Muzyczna postać UKF. 12.40 Studio z kierownicą. 13 Powtórka z rozrywki. 13.50 „Na wschód od Edenu”. 14 Utwory orkiestrowe R. Straussa. 15 Wojciech Karolek z towarzyszeniem symfonicz. 15.30 „60 minut na godzinę”. 16.30 Jazz. 17.30 Nasz rok 76. 17.05 Muzyczna postać UKF. 17.40 Studio pod Łódka. 18 Muzykobranie. 18.30 Polityka dla wszystkich. 18.45 Koncerty koncertów. 19.15 Książka tygodnia. 19.35 Opera tygodnia. 19.50 „Pączek mioty”. 20 Zapraszamy do

6.30 Polityka dla wszystkich. 6.45 Muzyczna zegarynka. 6.05 Kiermasz płyt wytwórni Hungaroton. 8.30 Co kto lubi. 9 „Panna B”. 9.10 „Czekaj, mój kochanie”. 9.20 Nasz rok. 9.45 Interdado. 10.35 Powracający temat „Gaspier Słonecz”. 11 Złoty Ludzie. 11.30 Jazd do tańca. 12.10 Muzyczna postać UKF. 12.40 Studio z kierownicą. 13 Powtórka z rozrywki. 13.50 „Na wschód od Edenu”. 14 Utwory orkiestrowe R. Straussa. 15 Wojciech Karolek z towarzyszeniem symfonicz. 15.30 „60 minut na godzinę”. 16.30 Jazz. 17.3

Koniec batalii o remont

Gospodarsku -
uczciwie i szczerzeFERIE
z Pałacem Młodzieży

JAK już informowaliśmy Pałac Młodzieży na okres ferii szkolnych przygotował wiele ciekawych imprez. Jutro odbędzie się na przykład półfinał turnieju tenisa stołowego, do którego można jeszcze się zgłosić dziś do godz. 17 pod numerem telefonu: 22-52-61 lub 22-52-62. Turniej rozegrany będzie jutro w 5 szkołach: III LO, ul. Pomorska 150 (Dąbie), V LO, ul. Czesława 1, VII LO, ul. J. Stryki 13, VIII LO, ul. Kr. Jadwigi 27/28, ul. M. Mariacki 1. Początek zawodów o godz. 10.

Od wczoraj działa w Pałacu punkt konsultacyjny, który udziela rad chętnym wzięcia udziału w konkursie piosenek, który odbędzie się w ramach „Przedpołudnia z ulubioną piosenką”. Punkt czynny jest (z wyjątkiem niedziel) w pawilonie I w godz. 14-16.30, a ogłoszenia do konkursu przynosić można w pawilonie III. Sam konkurs odbędzie się w piątek, 13 lutego o godz. 11.

Natomiast w poniedziałek miłośnicy muzyki i tańca mogą spotkać się o godz. 11 na młodzieżowej dyskotekce.

Notatnik szczeciński

♦ W CYKLU spotkań z wykonawcami płytowych koncertów Filharmonii, w sobotę, 7 bm, o godz. 13 w Klubie MPiK „Ruch” przy al. Wojska Polskiego 2 wystąpi znakomita pianistka Halina Czerny-Stefańska. Spotkanie poprowadzi Walerian Pawłowski. Wstęp wolny.

♦ W Sobotę o godz. 15.30 w gmachu Muzeum Narodowego przy Wałach Chrobrego 3 pracownik naukowy muzeum zapozna zainteresowanych z wystawą pt. „Pieczęć Pomorza Zachodniego od XII do XVII wieku”.

♦ KONCERT kameralny przy świecach i kawie odbędzie się w Zamku Książąt Pomorskich w niedzielę o godz. 18. Wystąpią: Stanisław Lachowicz — bas (z Krakowa), Franciszek Gałb — fortepian oraz Kwartet Dęty ze Szczecina.

♦ DOM Kultury i Oświaty „Ruch” „Szczecin”, ul. Kościelna 51 organizuje dla młodzieży szkół średnich w czasie ferii poranki filmowe o godz. 10 i 12. Oto dalsze tytuły: 7 bm. wyświetlane będą filmy „Nie będę się kochać”, „El Dorado”, a w poniedziałek, 8 bm. „Rajdowa sympatia” i „Doktor Popai”.

♦ KLUB Turystów Pieszych „Wiercipięty” zaprasza w niedzielę na wycieczkę pieszą na trasie Głębokie — Dęby Rogusława — Sieślice — Mściszewo. Zbiórka chętnych o godz. 10 na Głębokim (dojazd tramwajami nr 1 i 9).

HANDEL
I GASTRONOMIA

DZIŚ, w piątek, wszystkie sklepy spożywcze czynne będą o 2 godziny dłużej z wyjątkiem sklepów normalnie czynnych po godz. 20. Sklepy przemysłowe czynne w godz. od 10 do 20. Zakłady gastronomiczne i zakłady usługowe — czynne normalnie.

W sobotę, 7 bm., wszystkie sklepy spożywcze czynne w godz. od 7 do 13, z wyjątkiem sklepów o obsłudze jednorazowej, które to będą nieczynne. Sklepy przemysłowe nieczynne, z wyjątkiem: Domu Towarowego „Centrum”, Domu Odzieżowego, Handlowego Domu Usług oraz „Świat Dziecka” otwartych w godz. od 9 do 16.

Zakłady usługowe nieczynne, z wyjątkiem: zakładów fryzjerskich, kosmetycznych, fotograficznych, kosmetycznych, telewizyjnego ZURIT przy ul. Wiosławskiej 1 (tel. 22-20-41), które będą czynne w godz. od 9 do 15. Zakłady fryzjerskie w hotelach i na dworcu oraz stacje benzynowe i parkingi samochodowe czynne jak w każdą sobotę. Kioski „Ruch” — czynne normalnie.

W niedzielę, 8 bm., sklepy spożywcze, prowadzące sprzedaż mięsa i pieczywa czynne będą jak w każdą niedzielę, tj. od godz. 7 do 19. „Delikatesy” dyżurne: nr 4, al. Wyzwolenia w godz. 10-15, nr 1, al. Wojska Polskiego w godz. 15-20 i nr 8, al. Jedności Narodowej w

WCZORAJSZEGO spotkaniu wszyscy w redakcji oczekiwaliśmy z dużym zainteresowaniem. Bądź co bądź sprawa budynku mieszkalnego przy ul. Niedziałkowskiego interesowała także i nas. Pisalimy o tym, że pękają tam sufit, a ściany grożą zawaleniem. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej w Szczecinie — właściciel budynku — odpowiedziało, że przy obecnych kłopotach remontowych nie istnieje możliwość przebudowy i modernizacji obiektu wcześniej jak w 1980 roku.

NIC DZIWNEGO, że takie stanowisko MPGM-u spowodowało kolejną reakcję lokatorów i „Kuriera Szczecińskiego”. Rozpoczęły się dyskusje i narady.

2 lutego br. otrzymaliśmy ze Zjednoczenia Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Szczecinie pismo, zapraszające przedstawicieli redakcji na spotkanie — jak napisano — ostateczne, z lokatorami nieszczęsnego budynku przy ul. Niedziałkowskiego 22. Spotkanie odbyło się wczoraj, 5 lutego.

W ŚWIETLICY ADM nr 6 przy ul. Wiosławskiej o godz. 17 zjawił się chyba wszyscy zainteresowani mieszkańcy w komplecie. Przybyli także dyrektorzy zainteresowanych instytucji oraz przedstawiciele Urzędu Miejskiego. Po jednej stronie stołu zasiadł dyr. ZGKM Tadeusz Puszkini i dyr. MPGM Marian Sulowski.

Spotkanie rozpoczął dyr. Puszkini: „Przeprowadziliśmy szczegółowe obliczenia ekonomiczne. Wykazały one, że remont i modernizacja budynku są nieopłacalne. Gdybyśmy jednak się na nie zdecydowali, to po modernizacji obiektu zabrakłoby mieszkań dla 21 rodzin. Tyle powierzchni bowiem pochłonałoby dodatkowe korysty, kuchnie, łazienki i klatka schodowa.

NA SALI zawrzało. Wszyscy zaczęli jednocześnie mówić. Wiele osób czekało aż nam sufit spadnie na głowy? Czy mamy budować się indywidualnie? Kto nam da na to pieniądze?

DYR. PUSZKINI zaczął wyjaśniać:

— Umówiliśmy się, że nasze dzisiejsze spotkanie jest ostatnim. I będzie ostatnim. Zapada decyzja, zatwierdzona przez prezydenta miasta i wojewodę, że budynek ten zostanie przeznaczony na inne społeczne cele. Natomiast wszyscy mieszkańcy posesji przy ul. Niedziałkowskiego 22 zostaną przekwaterowani do nowych mieszkań.

Kiedy to nastąpi? W dwóch etapach: do końca 1978 roku. Zaady na następują: Według naszej orientacji część lokatorów posiada już wkłady do spółdzielni mieszkaniowej. Spółdzielnia w miarę swoich możliwości przynosi im mieszkania w jak najkrótszym terminie. Ci natomiast, których dochód na członka rodziny nie przekracza 1 300 zł, otrzymają dofinansowanie na wkład w wys. 80 proc.

W sobotę, 7 bm., wszystkie sklepy spożywcze czynne będą o 2 godziny dłużej z wyjątkiem sklepów normalnie czynnych po godz. 20. Sklepy przemysłowe czynne w godz. od 10 do 20. Zakłady gastronomiczne i zakłady usługowe — czynne normalnie.

W sobotę, 7 bm., wszystkie sklepy spożywcze czynne w godz. od 7 do 13, z wyjątkiem sklepów o obsłudze jednorazowej, które to będą nieczynne. Sklepy przemysłowe nieczynne, z wyjątkiem: Domu Towarowego „Centrum”, Domu Odzieżowego, Handlowego Domu Usług oraz „Świat Dziecka” otwartych w godz. od 9 do 16.

Zakłady usługowe nieczynne, z wyjątkiem: zakładów fryzjerskich, kosmetycznych, fotograficznych, kosmetycznych, telewizyjnego ZURIT przy ul. Wiosławskiej 1 (tel. 22-20-41), które będą czynne w godz. od 9 do 15. Zakłady fryzjerskie w hotelach i na dworcu oraz stacje benzynowe i parkingi samochodowe czynne jak w każdą sobotę. Kioski „Ruch” — czynne normalnie.

W niedzielę, 8 bm., sklepy spożywcze, prowadzące sprzedaż mięsa i pieczywa czynne będą jak w każdą niedzielę, tj. od godz. 7 do 19. „Delikatesy” dyżurne: nr 4, al. Wyzwolenia w godz. 10-15, nr 1, al. Wojska Polskiego w godz. 15-20 i nr 8, al. Jedności Narodowej w

TA INFORMACJA wywołała kolejną falę pytań i wątpliwości. Bardzo zdenerwowana pani, która przedtem domagała się natychmiastowego przekwaterowania, stwierdziła:

— Ja nie chcę iść do nowego mieszkania... Moje jest dobre. W 1957 wyremontowałam je. Jak dostanę nowe, to kto mi zwróci pieniądze za remont...?

Jednak większość uczestników wczorajszego spotkania opuszczała je zadowolona. Dyr. Puszkini zapewnił, że w miarę możliwości ZGKM będzie lokowało na bieżąco potrzebujących w mieszkaniach użytkowanych z tzw. ruchu ludności.

MY NATOMIAST musimy stwierdzić, że dawno już nie spotkaliśmy się z tak szczerymi i uczciwym postawieniem drażliwej sprawy, jak miało to miejsce wczoraj. (Macz)

Jeszcze o wyłączeniach prądu

Mieszkańców można
(i należy) sprzedawać

PO NASZEJ informacji pt. „Mrozy zmuszają do oszczędności prądu” otrzymaliśmy wiele telefonów, informujących o sukcesywnym wyłączaniu światła w mieszkaniach w różnych punktach Szczecina. W środę, 4 bm., ciemności zaskoczyły mieszkańców kilku dzielnic podczas pracy, w kinach, kawiarniach, na ulicach itd.

CO JEST powodem takiej sytuacji? Z tym pytaniem zwróciliśmy się do zastępcy dyrektora Zakładu Energetycznego w Szczecinie głównego inżyniera p. Mariana Stępnia. Według jego oświadczenia dopływ prądu wyłączony został na polecenie Państwowej Dystrykcji Mocy. Sytuację tę powoduje ogólnokrajowy niedobór mocy, stąd też wynika konieczność oszczędności energii świetlnej.

Zakład Energetyczny w Szczecinie podlega bezpośrednio Okręgowej Dystrykcji Mocy w Poznaniu. Tam też zwróciliśmy się o bardziej szczegółowe informacje. Wyjaśniono nam, że brak energii świetlnej

nej w środę 4 bm. spowodowany był wyłączeniem jednego z bloków Elektrowni „Dolina Odra”. Według oświadczenia dyrektora ODM w Poznaniu, w naszym mieście nie powinna poza tym dniem zachodzić potrzeba wyłączania dopływu prądu. Coś więc tłumaczy fakt porażenia światła głównych arterii Szczecina jak al. Wojska Polskiego, al. Jedności Narodowej, pl. Żołnierza, ul. Pocztowa i inne.

Dyrektor Stępień wyjaśnia to następująco: — Wydano nam polecenie z Państwowej Dystrykcji Mocy, które zobowiązują jesteśmy respektować w przeciągu 5 minut. Nie istniała więc możliwość powiadomienia o tym mieszkańców wyłączeniach. Nic więc nie stało na przeszkodzie, by dyrektora Zakładu Energetycznego w Szczecinie o swoich trudnościach mieszkańców, zapowiadając że mogą nastąpić wyłączenia energii elektrycznej w całych dzielnicach.

Uważamy, że takie niedostrzeżenie odbiorców jest niedopuszczalne. Rozumiemy potrzebę oszczędnego gospodarowania energią elektryczną w okresie szczytów, rozumiemy, że istnieje potrzeba wyłączania niektórych dzielnic miasta. Jest to konieczność, na którą trzeba odpowiednio przygotować mieszkańców. I dlatego nie można uznać wyjaśnień głównego inżyniera SZE za wyzwalające.

PS. RÓWNIEŻ i wczoraj wyłączono w Szczecinie światło. M.in. nastąpiło to w trójkątnej ulicy: E. Piłsudskiego, ul. Piłsudskiego 1, ul. Piłsudskiego 2, ul. Piłsudskiego 3, al. Piłsudskiego 4, al. Piłsudskiego 5, al. Piłsudskiego 6, al. Piłsudskiego 7, al. Piłsudskiego 8, al. Piłsudskiego 9, al. Piłsudskiego 10, al. Piłsudskiego 11, al. Piłsudskiego 12, al. Piłsudskiego 13, al. Piłsudskiego 14, al. Piłsudskiego 15, al. Piłsudskiego 16, al. Piłsudskiego 17, al. Piłsudskiego 18, al. Piłsudskiego 19, al. Piłsudskiego 20, al. Piłsudskiego 21, al. Piłsudskiego 22, al. Piłsudskiego 23, al. Piłsudskiego 24, al. Piłsudskiego 25, al. Piłsudskiego 26, al. Piłsudskiego 27, al. Piłsudskiego 28, al. Piłsudskiego 29, al. Piłsudskiego 30, al. Piłsudskiego 31, al. Piłsudskiego 32, al. Piłsudskiego 33, al. Piłsudskiego 34, al. Piłsudskiego 35, al. Piłsudskiego 36, al. Piłsudskiego 37, al. Piłsudskiego 38, al. Piłsudskiego 39, al. Piłsudskiego 40, al. Piłsudskiego 41, al. Piłsudskiego 42, al. Piłsudskiego 43, al. Piłsudskiego 44, al. Piłsudskiego 45, al. Piłsudskiego 46, al. Piłsudskiego 47, al. Piłsudskiego 48, al. Piłsudskiego 49, al. Piłsudskiego 50, al. Piłsudskiego 51, al. Piłsudskiego 52, al. Piłsudskiego 53, al. Piłsudskiego 54, al. Piłsudskiego 55, al. Piłsudskiego 56, al. Piłsudskiego 57, al. Piłsudskiego 58, al. Piłsudskiego 59, al. Piłsudskiego 60, al. Piłsudskiego 61, al. Piłsudskiego 62, al. Piłsudskiego 63, al. Piłsudskiego 64, al. Piłsudskiego 65, al. Piłsudskiego 66, al. Piłsudskiego 67, al. Piłsudskiego 68, al. Piłsudskiego 69, al. Piłsudskiego 70, al. Piłsudskiego 71, al. Piłsudskiego 72, al. Piłsudskiego 73, al. Piłsudskiego 74, al. Piłsudskiego 75, al. Piłsudskiego 76, al. Piłsudskiego 77, al. Piłsudskiego 78, al. Piłsudskiego 79, al. Piłsudskiego 80, al. Piłsudskiego 81, al. Piłsudskiego 82, al. Piłsudskiego 83, al. Piłsudskiego 84, al. Piłsudskiego 85, al. Piłsudskiego 86, al. Piłsudskiego 87, al. Piłsudskiego 88, al. Piłsudskiego 89, al. Piłsudskiego 90, al. Piłsudskiego 91, al. Piłsudskiego 92, al. Piłsudskiego 93, al. Piłsudskiego 94, al. Piłsudskiego 95, al. Piłsudskiego 96, al. Piłsudskiego 97, al. Piłsudskiego 98, al. Piłsudskiego 99, al. Piłsudskiego 100.

Rekordowe obroty
JAK NAS poinformował kierownik nowo otwartego „Białego Trzaskiego” w Szczecinie, pobity został tu rekord wysokości dziennej utargu. Mianowicie 29 stycznia podczas otwarcia sklepu, utargowało tu przez 4 godziny ponad 800 tys. zł. W pozostałych dniach obroty nie malały.

NARESZCIE! Nareszcie przystąpiono energiczniej do oczyszczania chodników ze zlodowaciałej skorupy. Pomogły dopiero liczne publikacje prasowe i uzmożona praca trzech ekip Komisyj do spraw Czystości i Porządku przy Urzędzie Miejskim. Te ostatnie przy pomocy mandatów wyegzekwowały od wielu zakładów pracy obowiązek oczyszczania chodników i jezdni.
(Fot.: Z. Jodkowski)

Gdzie jest pogotowie c.o.?

Mróz w przychodni
na Pomorzanach

OD UB. ŚRODY pacjenci i personel przychodni rejonowej przy al. Powstańców Wielkopolskich marzną we wnętrzu budynku. Dwa dni temu, gdy okazało się, że instalacja c.o. zwaną (powód — że przedmowałem remont), wezwano pogotowie ciepłownicze. Fachowcy, zobowiązani zgłosić się natychmiast by usunąć awarię, do tej pory nie pojawili się w przychodni. W środę temperatura w pomieszczeniach przychodni na Pomorzanach wynosiła 5 st. C. (jak w lodowcach). Nie wiele ciepłej było wczoraj. W poradni dziecięcej z powodu chłodu nie można dokładnie przebadać chore dzieci.

Gdzie podziła się pogotowie ciepłownicze? Wszak w pierwszym rzędzie powinno się zameldować w placówce służby zdrowia, do której przychodzi przecież ludźmi chorzy! (P)

Kronika wypadków

FUNKCJONARIUSZE MO patrolujący wczoraj rano Park Kasprowicza znaleźli około godz. 7.30 na terenie Teatru Lenińskiego zamrożoną alkoholem kobietę w stroju mocno niekompletnym, która spała przyciskając do siebie butelkę z resztką alkoholu. Wznowił lekarz pogotowia, stwierdzający silne odmrożenie dolnych partii ciała skierował kobietę do szpitala.

NA AL. Wyzwolenia przy szpitalu kolejowym, około godz. 7.30, samochód „Nysa” nr rej. MX 178 prowadzony przez Zbigniewa R. wpadł na barierkę ochronną i po jej złamaniu stoczył się ze stromej skarpy w dół. W kraksie doznały obrażeń dwie pasażerki wozu. „Drogówka” prosi świadków wypadku o zgłoszenie się w KM MO — ul. Kaszubska 35, pok. 13, tel. 30-35 w godz. 8-18. Około godz. 13 na ul. Uski została potrącona przez jakiegoś polajda mechanicznego 75-letnią kobietą. Świadków również trono wydarzenia milicja drogowa prosi o zgłoszenie się pod w/w adresem. (ap)